ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. AUGUSZTUS 7. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 32. SZÁM

– Kész vagyok a kormányzásra...

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Becsei Miklós
Bodnár Gyula
Dr. Bólya Péter
Galambos Szilveszter
G. Szabó Judit
György László
Kaposi Miklós
Mátyás István
Walter Béla
Wéber Tamás

és rajzolói:

Balázs-Piri Balázs
Balogh Lajos
Dunai Imre
Farkas Lajos
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lakatos Ferenc
Lehoczki Károly
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Dr. Tarnóczy Zoltán
Vasvári Anna
Várnai György

BODNÁR GYULA:

MENNYIT ÉR A SZUVENÍR?

– Csakhogy újra látlak, édes Arankám! Gyorsan mondjad, milyen volt a külföldi utatok?

– Már csak te hiányoztál, Zsófikám, hogy megkérdezd! Esküszöm neked, én a bolondok házában fogok kikötni! Az ember kiteszi a lelkét a családjának, az összes pénzét ajándékokra költi, és mit kap érte? Na mit? Hát hálát, azt aztán nem! Csak a fanyalgás, a nyafogás. Ezek után tudod ki fog ezeknek ajándékot hozni? Mikuláskor a húsvéti nyuszi!

– Ne haragudj, édesem, ha megkérdem: nem valami bóvli dolgokat vettetek ti véletlenül? Azt mondja a szomszédunk – tudod, ő a kerület orgazdáinak doyenje –, hogy külföldön mindenféle vacakot rásóznak a turistákra. Még az áruházakban is.

– Ezért nem vásároltunk mi sem áruházakban, Zsófiám! Nem vagyunk mi balekok, a nyugati kommersznek a közelébe se mentünk! Csak antik és csakis eredeti dolgokat vettünk, és azt is csak azután, hogy az árus hajlandó volt esküt is tenni! Tudod mit hoztunk annak a művészetbolond Lajosnak Rómából az utolsó száz dollárunkért? ...A Néró császár lantját! Azt, amit akkor pengetett, amikor az égő Rómát csodálta.

– Csak nem azt akarod mondani, hogy nem tetszett a Lajosnak?

– Még hogy nem tetszett neki, azt kérded? Tombolt! Azt vágta a fejemhez az a szégyentelen, hogy ez nem lant, hanem szaxofon, és úgy volt Néróé, mint ahogy a trójai falovat a pusztaszemölcsi téeszben termelt műzlivel abrakolták. Holott az utcai árus kétszer is megesküdött Néró anyjára, hogy ő álcázta szaxofonnak a lantot, hogy ne legyen gond a vámnál.

– Hiába, ilyenek a gyerekek, Arankám! A nagypapa biztosan hálásabb volt az ajándékért...

– A nagypapa? Majdnem szélütést kapott, pedig az ő kedvéért különösen kitettünk magunkért. Pétervárott ötszáz dollárt adtunk azért a magnókazettáért, amit egy volt Putyilov gyári nyugdíjas műkereskedő árult a Néva egyik hídja alatt.

– Mi volt a kazettán? Valami ottani lakodalmas rock?

– Az Auróra ágyújának a hangja! Azért vettük meg neki, mert mióta betöltötte a kilencvenhetet, azt állítja, hogy ő nem Horthy Miklós, hanem Lenin Iljics matróza volt.

– Akkor hát miért nem tetszett neki az ágyúdörej?

– Mert szerinte nem az van a kazettán, hanem a Csapajev lovának a nyerítése. Na, de Jánosom aztán kioktatta! Azt mondta neki: „arról még nem hallott, nagypapa drága, hogy az oroszoknál is voltak lovas tengerészek? Édes istenem, hát az a ló éppen belenyerített az ágyúszóba! Akkor mi van?”

– Szegény Arankám, ti aztán jól megjártátok. Mi viszont egyszerűbben oldottuk meg a dolgot, mi a gyerekekre bíztuk, hogy külföldön mit vásárolnak. Nem ajándékokat vettünk nekik, hanem dollárt, és persze nem félnapi sorbanállással együtt járó bankügylet, hanem KGST-piaci pillanatcsere révén. Arra költik, amire akarják!

– Hálásak is érte, gondolom.

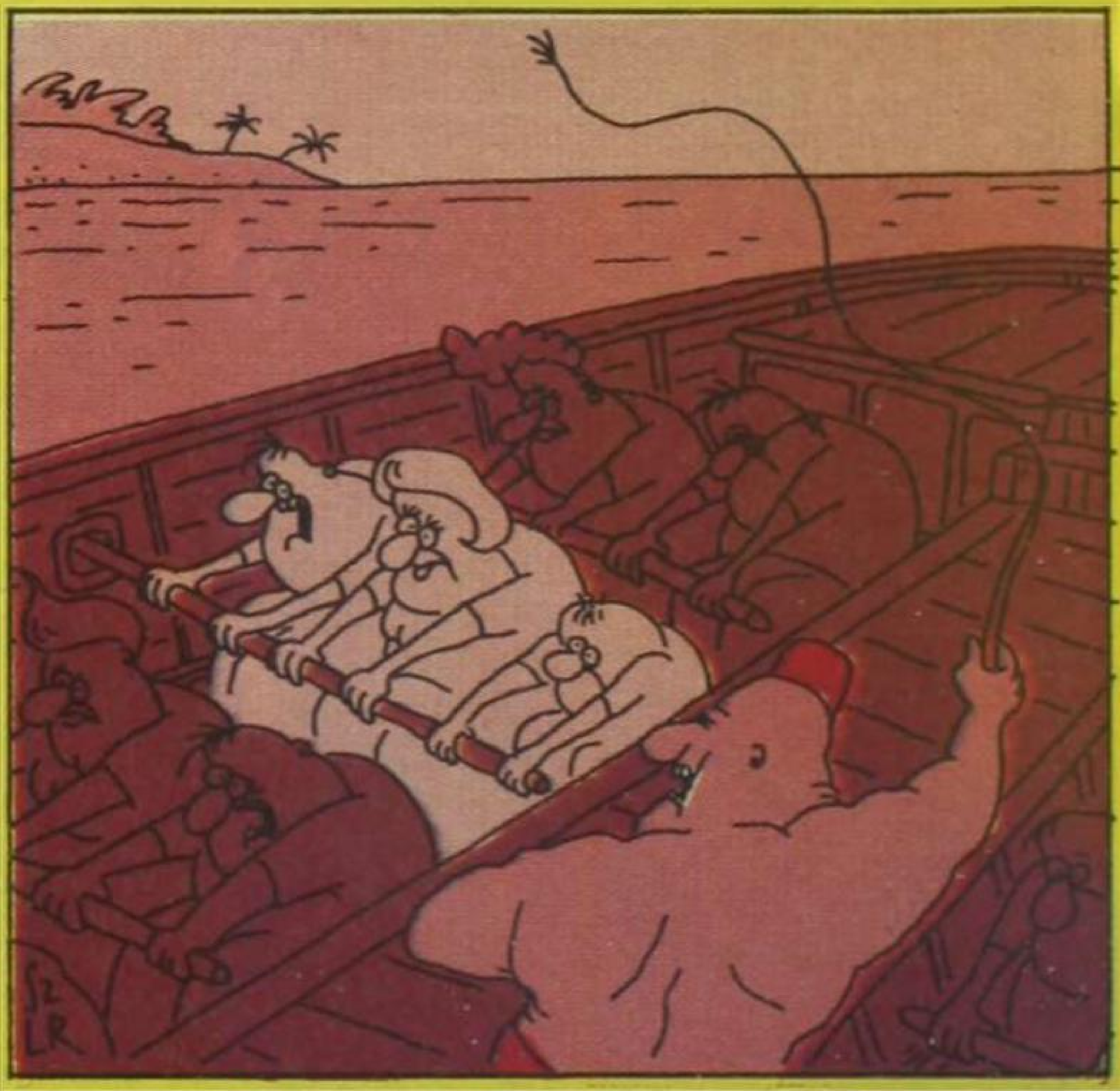
– Méghogy hálásak? Ugyan, kedvesem! Még fél órája sincs, hogy ügyvédet küldtek a nyakunkra azzal, hogy amikor Bécsben fizetni akartak, letartóztatták őket. Pedig előttem esküdött meg az a török, hogy ez nem hamisított dollár, nem holmi pénzjegynyomdai bóvli, hanem a legjobb lézermásolón készült igazi kisipari munka!

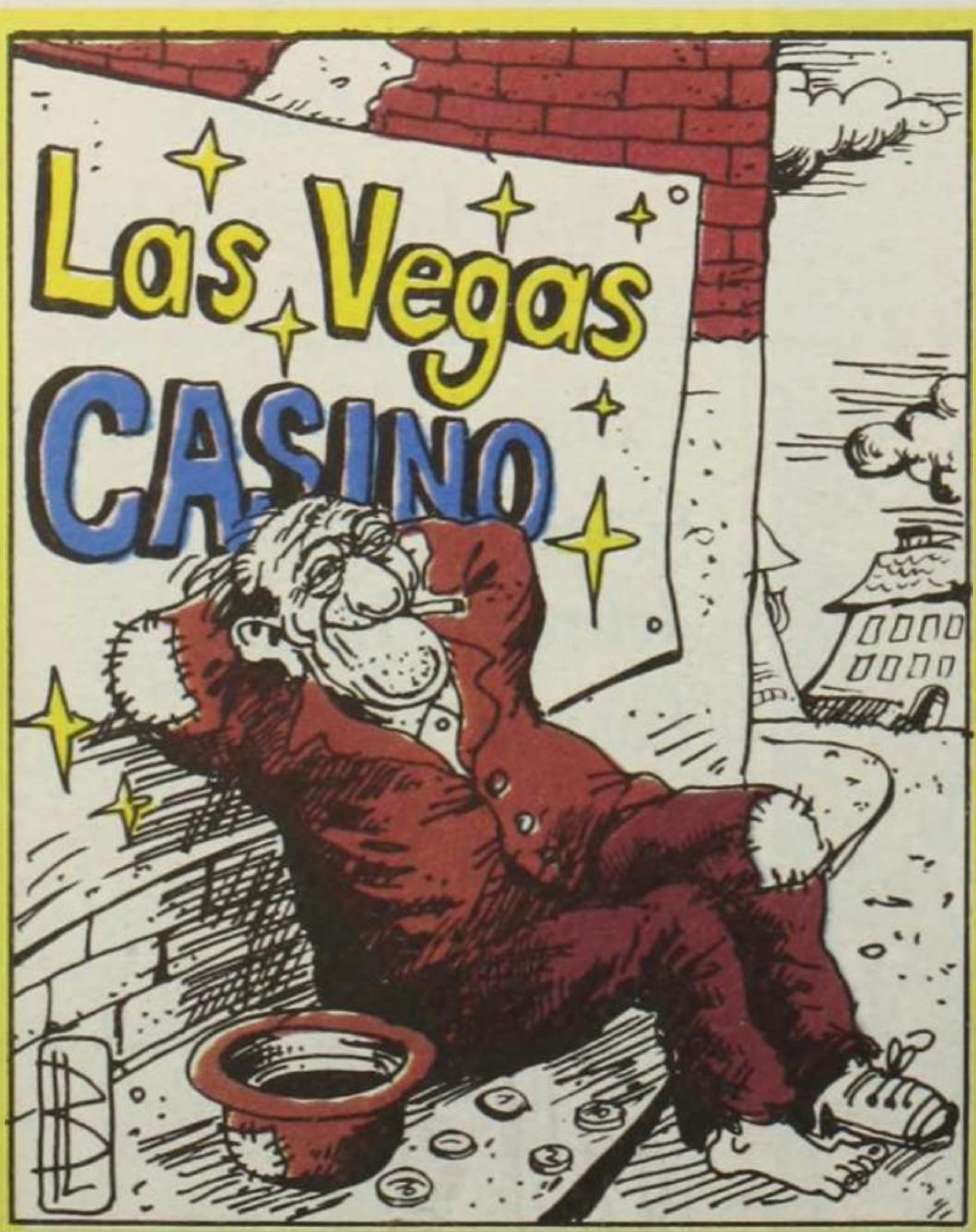
– Igaz, hogy nem szervezünk távoli utazásokat, de mi garantáltan visszahozzuk ügyfeleinket.

– Döntöttem. Idén a jugó tengerpartra megyünk nyaralni, és kivételesen anyádat is magunkkal visszük.

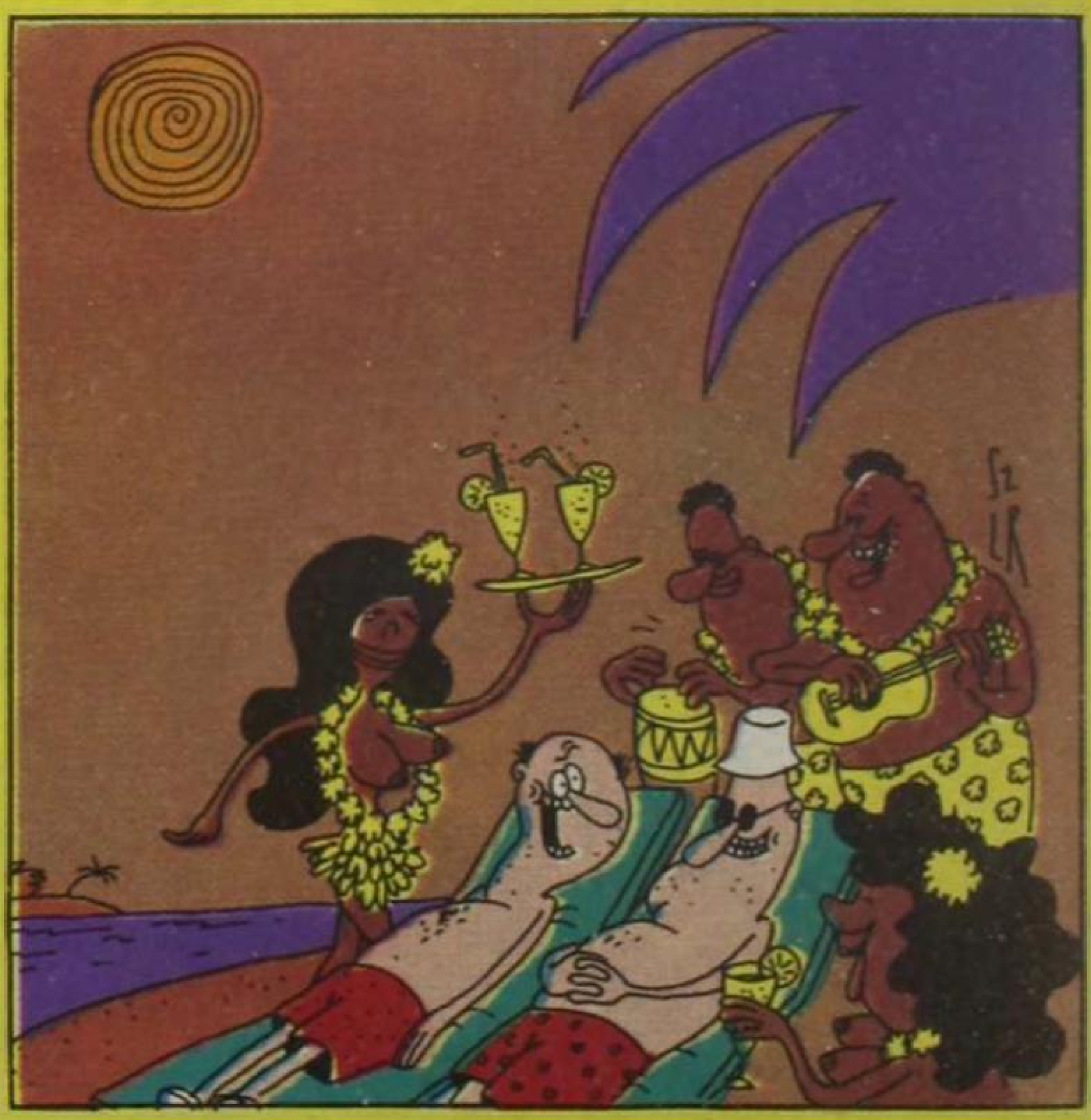
– Talán jobb lett volna mégis az első osztályra befizetni.

– Idén kihagytam Las Vegast, helyette a Rottenbiller utcában nyaraltam! Egyszer próbálja ki ön is!

– Tudja, efendi, én igazából magyar vagyok. Még tavaly felejtett itt egy csődbe jutott utazási iroda és azóta ebből élek.

– És ha egy kis szerencsénk van, tönkremegy az utazási iroda, és haza se tudnak minket vinni.

SZERBIAI TRANZITÚT

– Tri pulóver, dva karton cigi!

– Ezt a hiénát lőttem Kőbányán, mióta a Balatonon kevés a zsákmányuk, idáig kóborolnak.

FORT DEMSZKY

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Tombol a nyár és tombolnak a nyaralók.

Hol az időjárás, hol az árak, hol az utazási irodák miatt.

Mint tudjuk, az időjárás igen könnyen előrejelezhető. Csak pontosan ismernünk kell szabadságunk nyaralásunk időpontját, és abban biztosak lehetünk, hogy akkor – és csak akkor – esni fog. Az idei aszálynak például ez volt a konkrét oka. A magas árak miatt senki nem ment nyaralni, ergo tombolt a kánikula. A nagy melegben aztán az emberek elhatározták, mégiscsak előteremtik a nyaralás költségeit, kivették a szabadságukat, mire nagy bosszúságukra, és a szőlő meg a kukorica nagy örömére megnyíltak az ég csatornái.

Ami az árakat illeti: itt valóban széles a választék az olcsó és a méregdrága helyek között. A statisztikák bizonysága szerint a legolcsóbb, ám gyönyörű üdülőhelyeket a magyar turisták elkerülik. Ide sorolható Szuhumi, Batumi, vagy a közelebb eső Split, Dubrovnik, Mostar, ahol pedig rendszeres tűzijátékban is lehet gyönyörködni. Inkább a még kevésbé ismert, ám még nem drága török tengerpartot választják, ahol napfény, tenger, hastáncosnő, irhakabát és kurd bomba áll rendelkezésükre.

Szintén olcsónak számít Görögország, Portugália, Spanyolország és Thaiföld is, noha ezeket a helyeket a távolságból adódó többletköltség – különösen Thaiföld esetében – eléggé megdrágítják.

Az ínyencek a drága helyeket kultiválják. Ezek közül a legismertebbek Hawaii és a Balaton. Igaz, a mintegy – oda-vissza – 30 000 kilométeres repülőút Hawaii esetében némi többletet jelent, de egyes állítások szerint az ottani szolgáltatások árnyalattal magasabb színvonalúak, mint a balatoniak.

Igen vonzóak az utazási irodák által kínált társasutak. Ezeket három nagy csoportba oszthatjuk, úgy mint üdülőutak, körutazások és út-utak. Az üdülőutak igen egyszerű megoldásúak: az utazási iroda elviszi valahova az utast, leteszi, és otthagyja. Volt rá példa, hogy örökre. Ezzel késve elégítenek ki egy korábbi igényt, ugyanis a hatvanas-hetvenes években volt divat, hogy az utas csak odaútban vette igénybe az iroda szolgáltatásait, visszafelé többnyire a saját kocsijával jött – igaz, évekkel később.

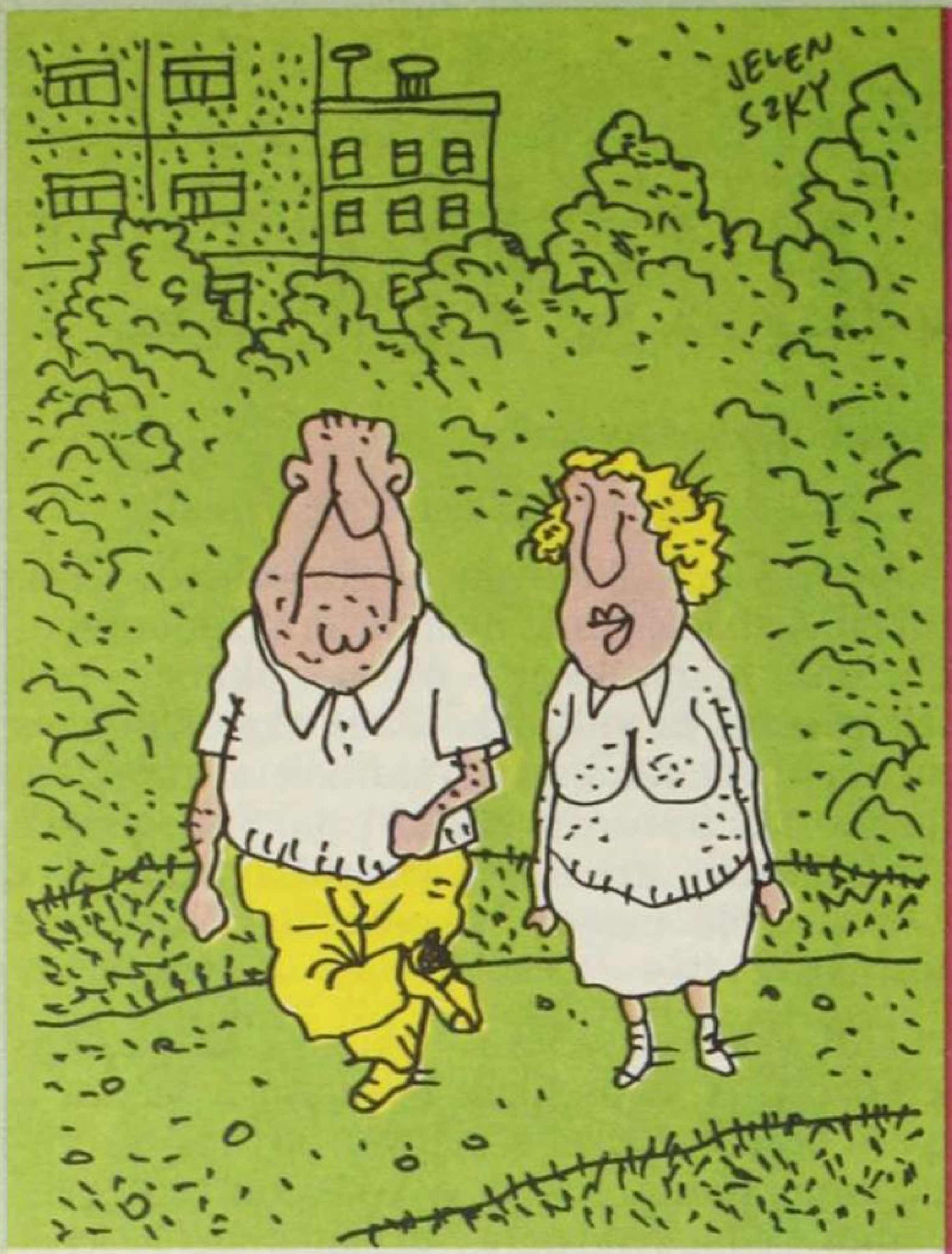
A körutazásokat elsősorban azoknak ajánlják, akik szeretnek éhségsztrájkolni. Még fejlettebbek az út-utak, ahol az utazás kizárólag utazásból áll, az utas csak akkor szállhat ki a buszból, ha nem ülni, hanem guggolni akar. Ez esetben az úticél teljesen közömbös, mivel mire odaérnek, az utas annyira összetört, hogy örül annak a fél napnak, amit a célvárosban tölt. Ott ugyanis néhány órát áll – tehát nem ráz – a busz, és végre nyugodtan alhat.

A nyugati utazási irodák ú.n. „last minute" útjai igen kedveltek: a megmaradt helyeket az irodák az utolsó pillanatban fillérekért kiárusítják. Így akár féláron is el lehet jutni a világ legkülönbözőbb pontjaira. A magyar „last minute" út még praktikusabb. Teljes áron lehet otthon maradni. Lényege: az iroda hónapokkal az indulás előtt bezsebeli az utazási díjat, aztán az utolsó pillanatban bejelenti, hogy tönkrement. Az utas ilyenkor melegebb éghajlatra küldi az irodát, amely nem megy, mert arra sincsen pénze. Így az iroda és az utas ugyanoda megy: tönkre.

Így aztán nem csoda, ha sokan azon törik a fejüket: hova *nem* utaznak az idén. Jómagam nem tudtam dönteni a mérhetetlenül széles választékból, úgyhogy mindenhova nem mentem. Magyarán sehova. Saját zsebre dolgoztam: a legegyszerűbb megoldást választottam: be se fizettem sehova. Így ugyanoda jutottam, mint némely irodák hoppon maradt utazói – ráadásul megmaradt az a pénzem, ami nem is volt.

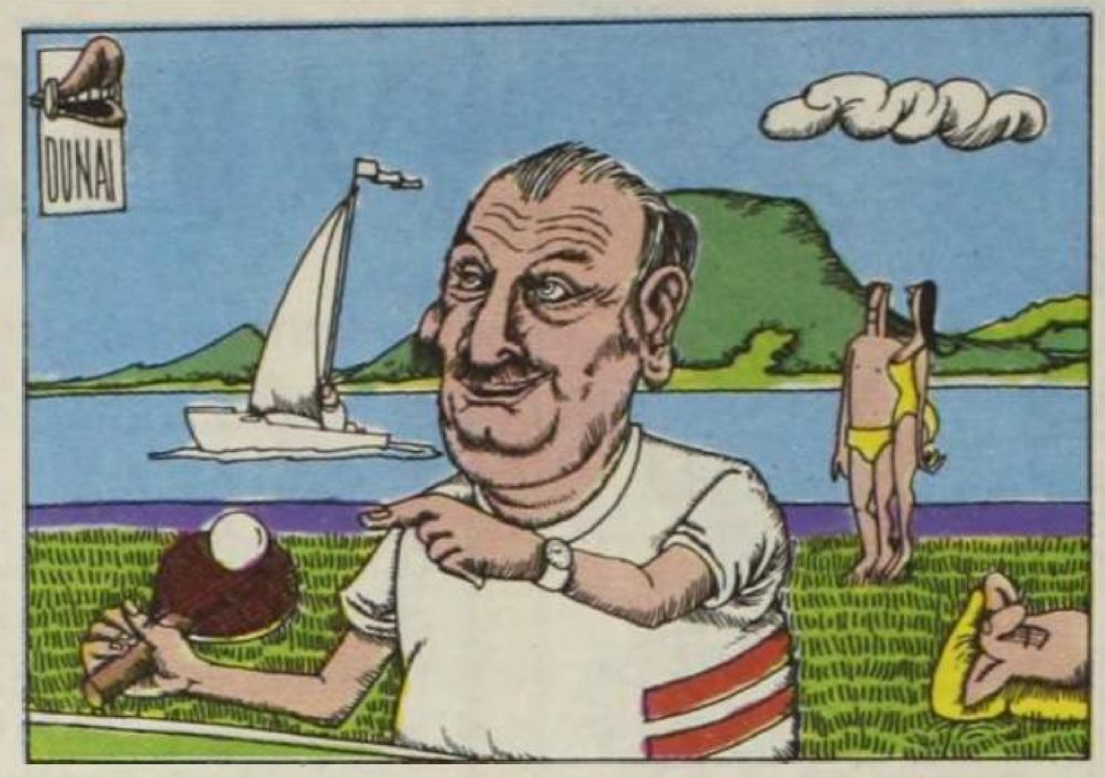
Viszont felfedeztem egy helyet, ahol csend van, nyugalom és békesség. Tessék kipróbálni! Van egy remek tippem a hétvégékre: sétálgatni Budapest belvárosának hivatali részén. Sehol egy lélek, autónak se híre, se hamva, a Duna-parti kilátás csodálatos – és teljesen ingyenes.

Még mondja valaki, hogy nem lehet olcsón és kellemesen nyaralni…

– Jobban is figyelhetnél a lábad alá, még valami pártba is belépsz majd!

MEGÉLÉNKÜLÉS

– Hogy a költségvetési vita után csak én élénkültem meg, rosszmájú ellenzéki vélemény!

VÁLASZTÁSI MÉRKŐZÉS ELŐTT

BÓLYA PÉTER:

MORFOND-ÍR

Olvasom a hírt: Gyűjtőtáborokat állítanak fel az országunkba tolult nemkívánatos elemek számára...

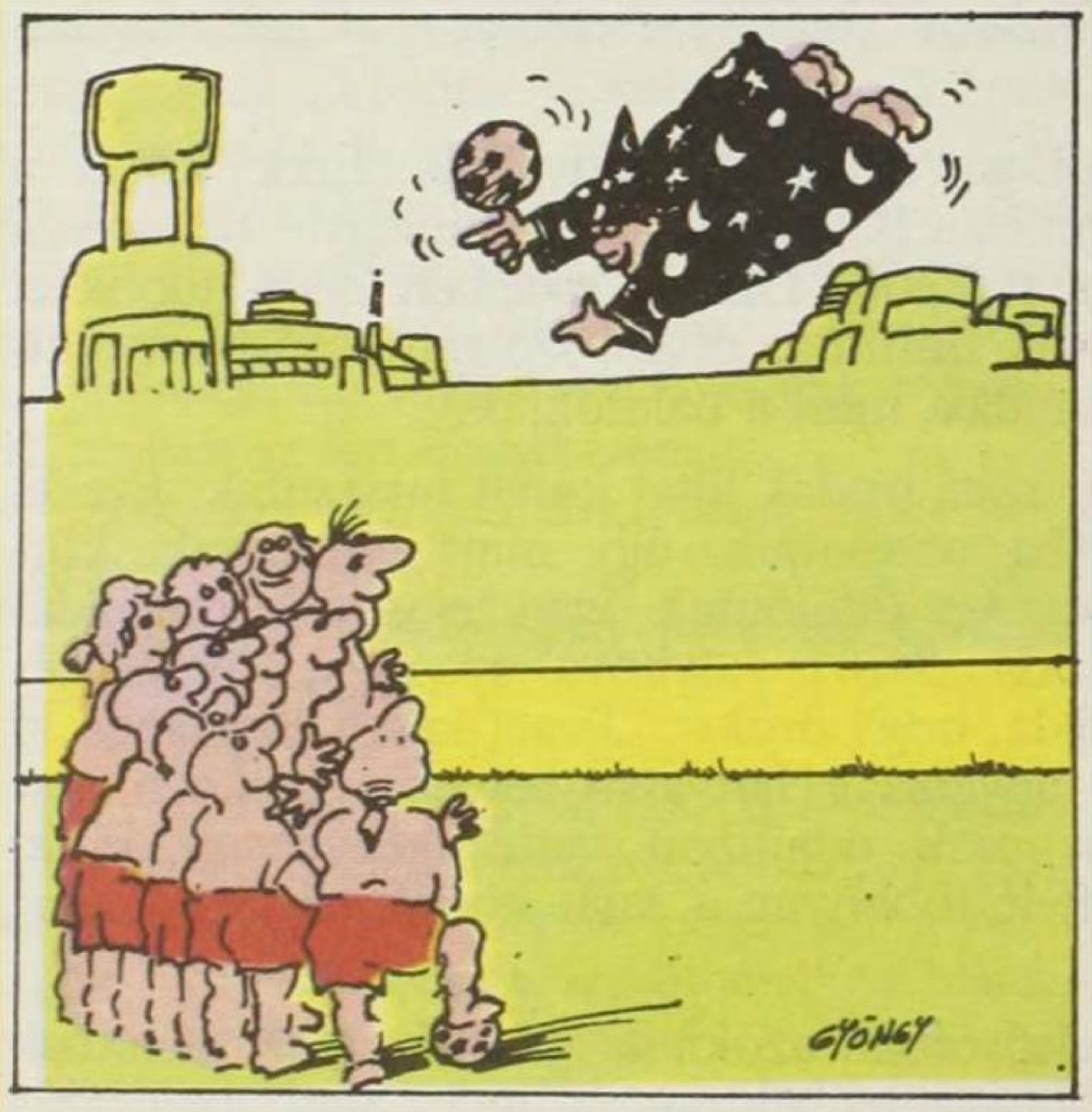
Vajon én, B. P., mire gondolnék, ha nem más volnék, mint *egy* az újonnan felvert táborok közül?

Hát... Mindenekelőtt arra, hogy ej, mekkora nagy karriert futottam be e század folyamán, mióta eszmém megfogant a jó Trockij agyában! (Kétségtelenül ősi igényt fogalmazva meg: egy adott államrend valós és potenciális belső ellenségeit az állam különítse el önmagában.) Szovjet bátyuskáim a 20-as évektől kezdődően sorra teltek meg a „nép ellenségeivel”, grófokkal, nagykereskedőkkel, lázongó értelmiségiekkel, később engedetlen parasztokkal, árulónak bélyegzett katonatisztekkel... Német testvéreimet „Konzentrations Lager”-nek hívták a fasizmus idején, otthont adtak ők a kommunistáknak, cigányoknak, homoszexuálisoknak, visszaeső bűnözőknek, a háború idején hadifoglyoknak és a deportált zsidóknak, tanúivá válva a történelem egyik legnagyobb fajtairtásának...

A háborút követő időkben is fungáltunk, lásd a magyar Recsk és társai, de már csak a nagy bátyuskák és bruderok lekopppintói vótunk – ám nem kis eredményeket felmutatván.

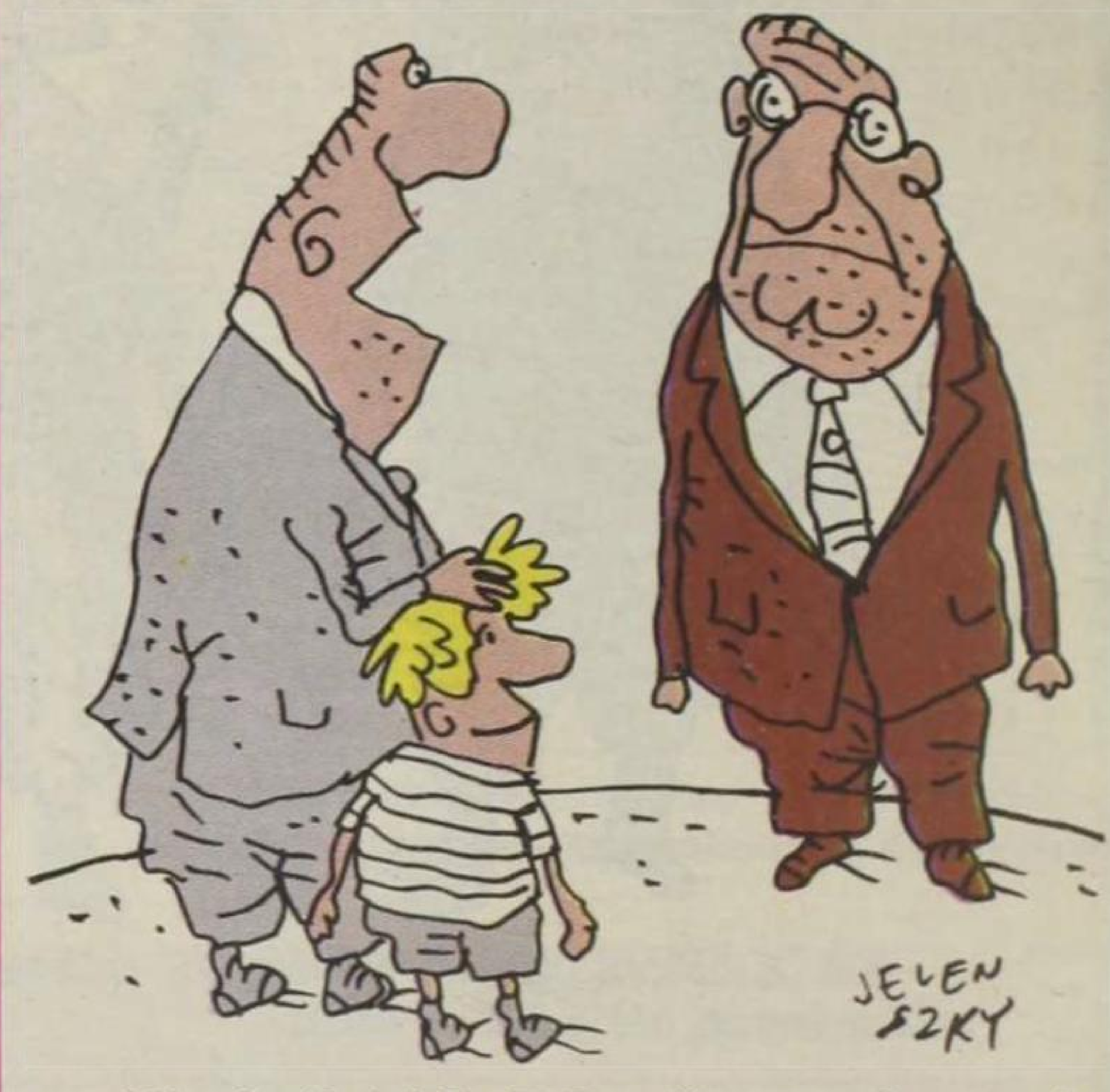
Örök vagyok? A nagy emberi színjáték: a politika *maradandó, kiirthatatlan része?!*

MÁGUS A VÁLOGATOTT ÉLÉN

– Úgy fogtok focizni, mint az aranycsapat... mostanában...

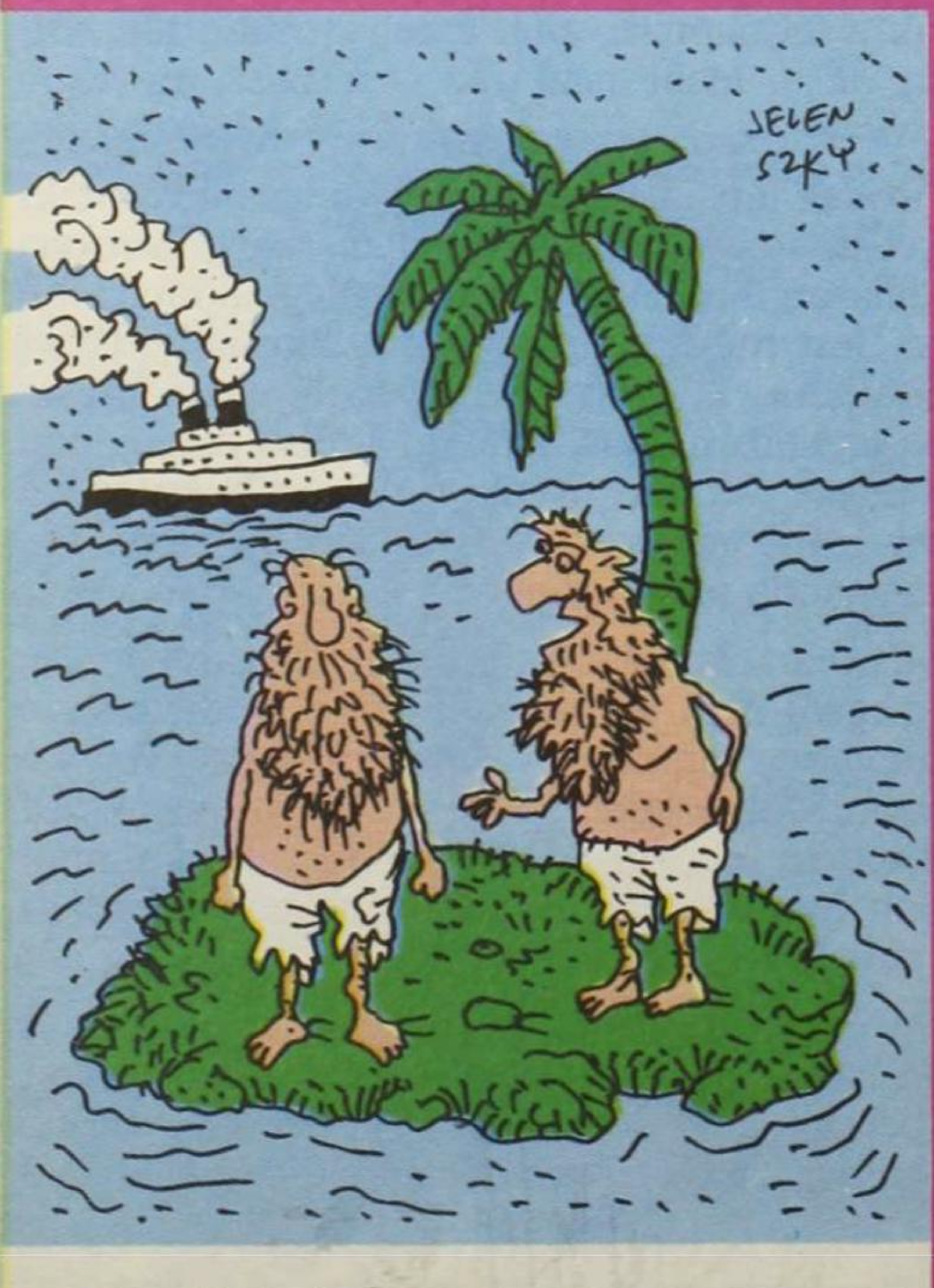
KAMPÁNYMENEDZSER

– Képviselő úr! Ez itt Sanyika, a mai nap vele gyakoroljuk a simogatással egybekötött szebb jövő ígérgetését.

KÖZHÍRRÉ TÉTETIK...

– Fogadjunk, hogy csak azért akarsz maradni, mert akkor te leszel az első a sziget népszerűségi listáján.

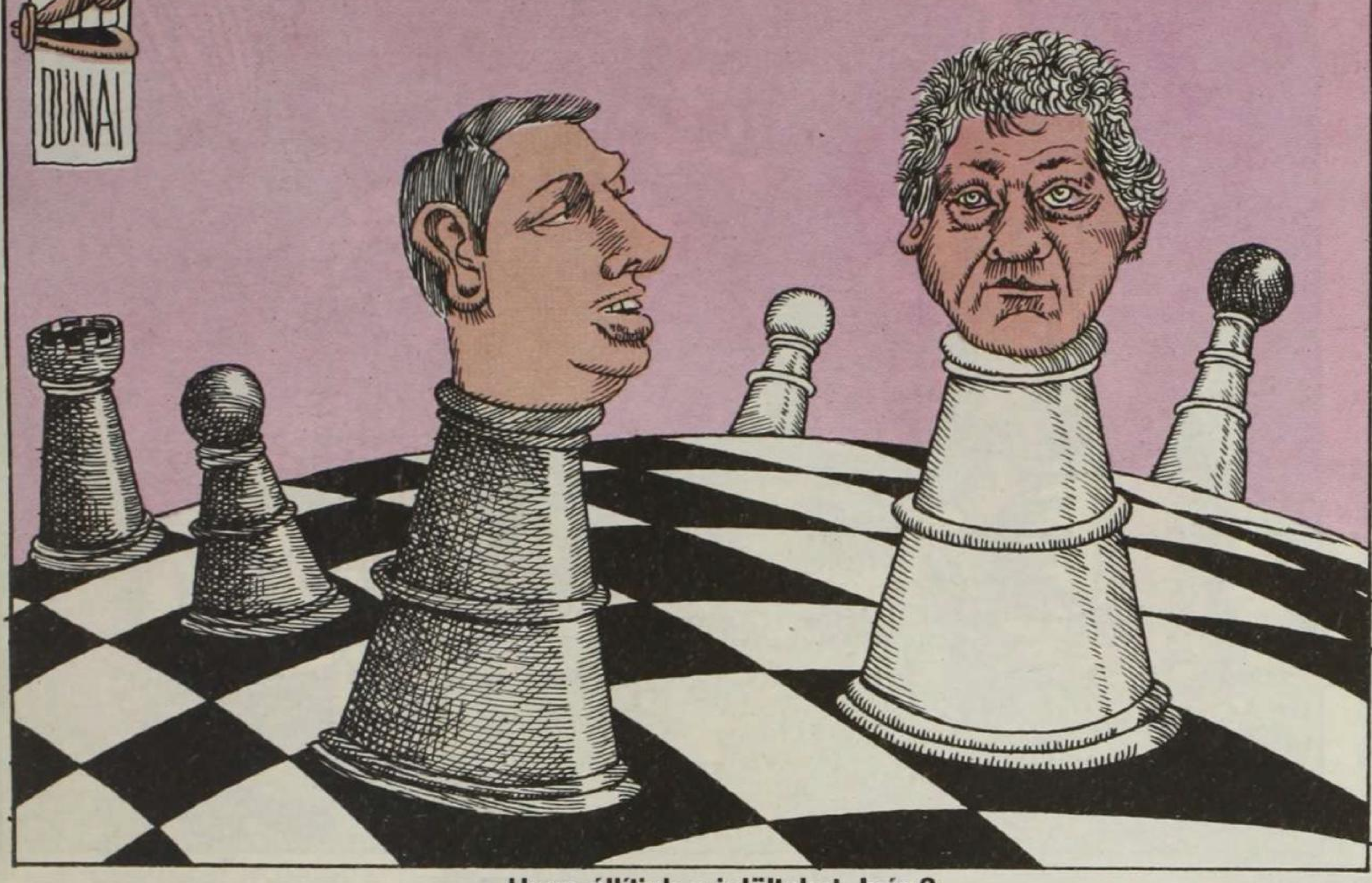

– Ne siess, Piroska! A nagymama is III/III-as volt!

RIADÓLÁNC

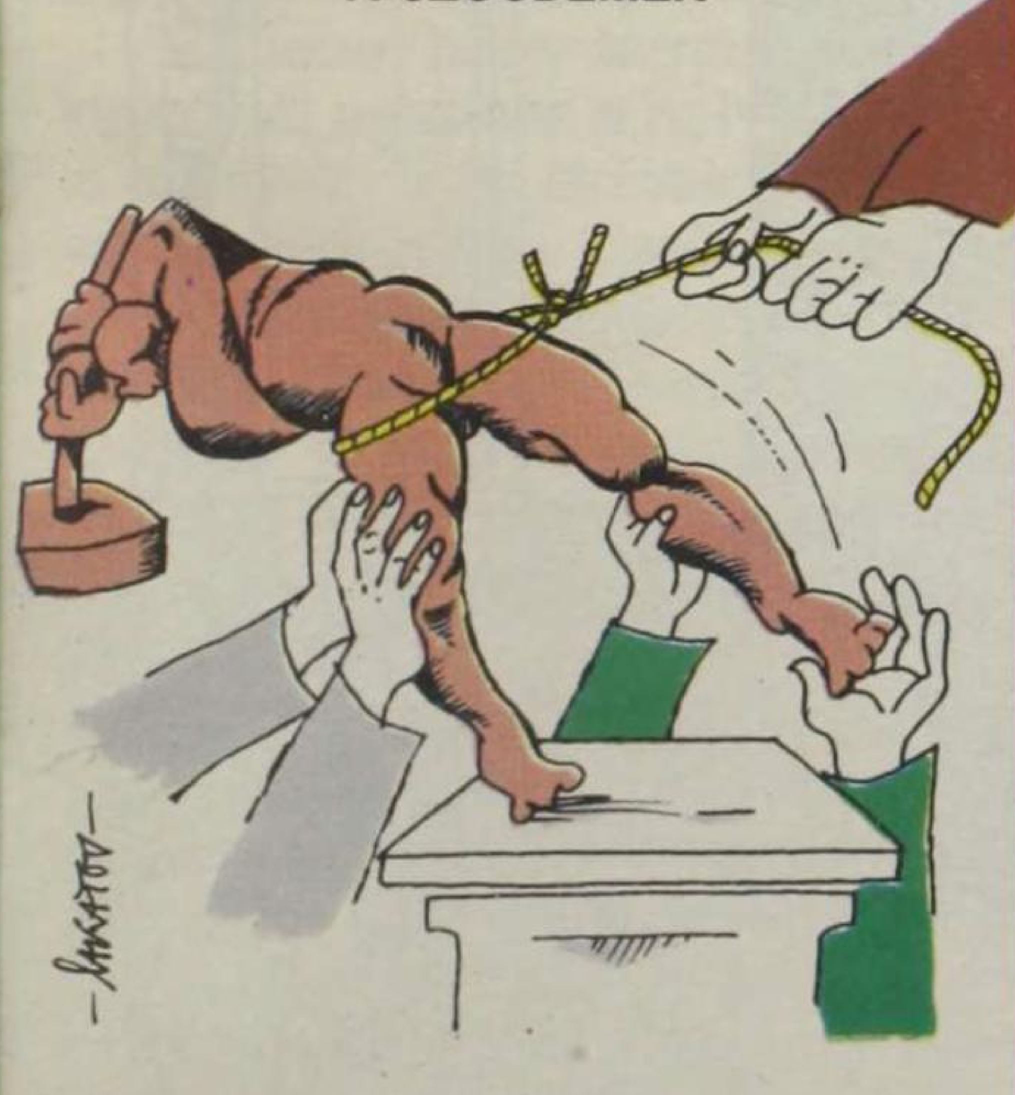
VÁLASZTÁSI KOALÍCIÓ

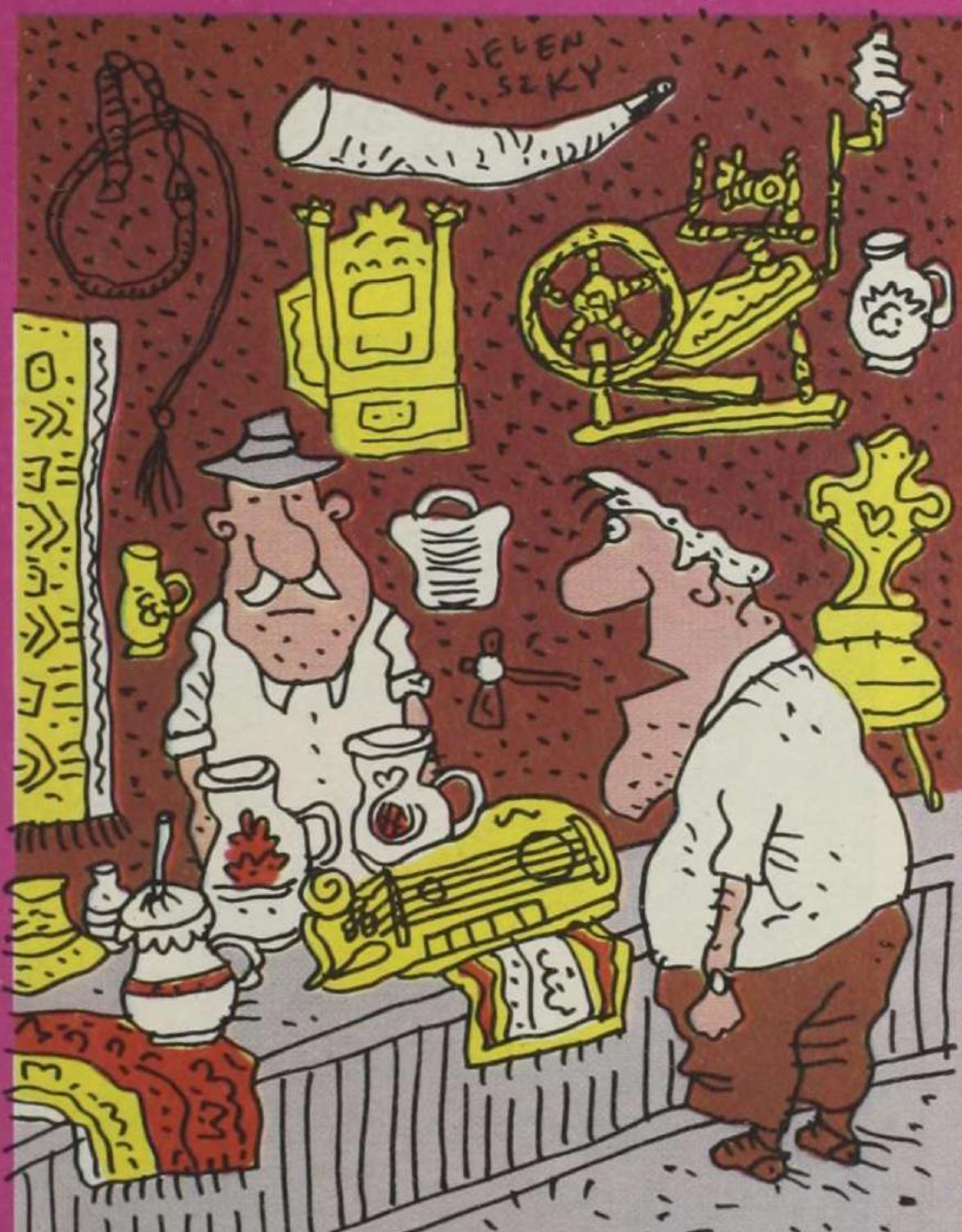

– Hova állítjuk a jelölteket, Iván?

Képviselők a vízparton:
– Elégedett vagy a parlamenti munkáddal?
– Egyetlen esetben hibáztam.
– Éspedig?
– Hirtelen felindulásból bocsánatot kértem valakitől...

TALPRA ÁLLNAK(?)
A SZOCDEMEK

– Tulajdonképp nem kalocsai szőttesre gondoltam, inkább valami liberálisabbat...

NYARAL A KÉPVISELŐ

– Azt hiszem, itt nem indokolt átülnöd!

MAGYAR MURPHYK

LOWE NEHÉZSÉGI TÖRVÉNYE
Sokkal könnyebb a nagyvilággal barátkozni, mint a szomszédainkkal.

*

SHERMAN TÉTELE
A bürokrácia általában hasznos célokért küzd – haszontalan módszerekkel.

*

THOMPSON ARTISZTIKUSA
Ha jövőképre van szükséged, *azt* a galériát valószínűleg éppen tatarozzák.

*

FOX TÉR(SÉG)MESTER POSZTULÁTUMA
A stabilitás legbiztosabb pillére a közöny.

*

SHOWMAN-TÖRVÉNY
Sikert csak az arathat, aki ismeri a közönségét.

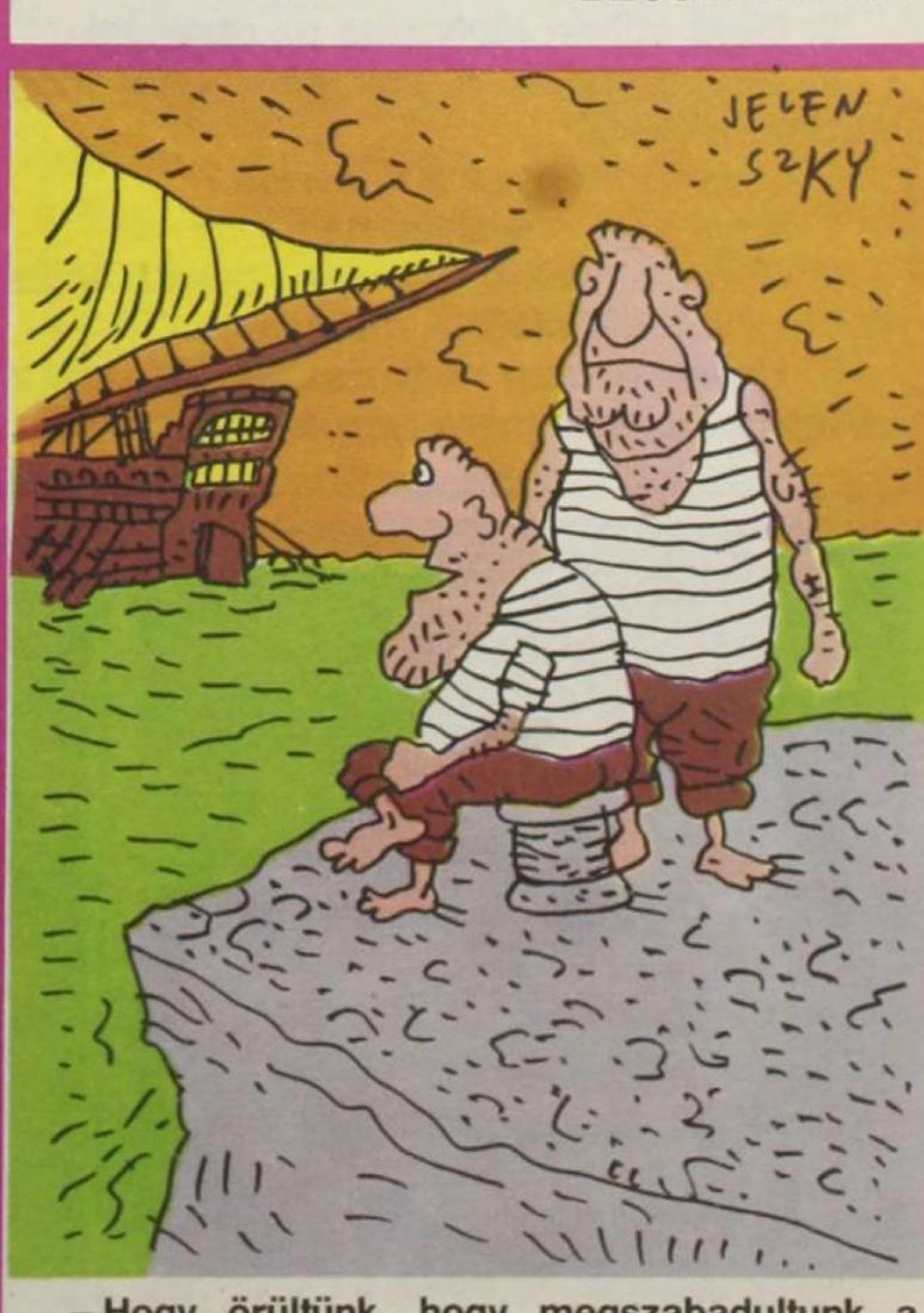
*

COURTOIS HELYREIGAZÍTÁSA
Minden ellenkező híreszteléssel szemben nem szűnt meg a *szovjet*. Tele a padlás jobbnál jobb *tanácsokkal*.

*

HELLER TUDOMÁNYOS MUNKATÁRS A VÉLEMÉNYCSERÉRŐL
Ha a saját véleményeddel mész be, és kijössz a politikusokéval, az már a választási kampány.

BECSEI MIKLÓS

– Hogy örültünk, hogy megszabadultunk a gályáról, azt most meg nincs meló!

G. SZABÓ JUDIT:

AMÍG A KÉSZLET TART!

Állítólag a piacgazdaság felé tartunk, de az utca elnyűtt asszonya csak a szemének hisz. Majd, ha az üzletekben úgy szolgálnak ki bennünket... Hogyan is? Mostanában rém divatos a tesztelés. Fogjunk hozzá!

– Mit mondtak legutóbb nekem, amikor kabátot próbálva, töprengőn megfordultam a tükör előtt?

1. Igazán csinos...

2. Döntse el végre! Blokkolhatom?

3. *(Félhangosan, de a fülem még jó.)* És ebben majd az utcára is kimegy...

– Amikor harisnyanadrágot kerestem?

1. Ez szép vékony, és amellett tartós.

2. Más nincs!

3. *(A másik kisasszonynak.)* Na, erre én aztán megmondtam neki...!

– Kéne valami könnyű nyári kalap?

1. Ez divatos, és jól áll.

2. *(Szöveg helyett három grimasz, apró, gúnyos bólogatással.)*

3. *(Félig háttal, ismerősének.)* Ha felveszi, majd mindenki rajta röhög!

– Ha az egészségmegőrzéshez úszódresszt keresek?

1. Ez előnyös fazon.

2. Azonnal tegye vissza, szétrepedne magán!

3. Mi *ilyen* alakra nem tartunk...

– Készruhát próbálok?

1. Csak nyugodtan...

2. *(Szétrángatva a próbafülke függönyét.)* Mit művel ennyi ideig?

3. *(Amikor tanácstalanul és kócosan előoldalgok vele.)* Mibe, hogy úgyse veszi meg...

– Új konzervet látok a polcon?

1. Nagyon ízletes, tessék vinni!

2. Nem kóstoltam, mit tudom én...

3. Ha nem tetszik, nem viszi.

– Unokámnak játékot választok?

1. Ez nagyszerű, örülök, hogy megmutathatom.

2. Majd otthon elolvassa az utasítást.

3. Ne piszkálja! A sok dilis vevő még elrontja nekem.

– Tojásért megyek a közértbe?

1. Hogy van, a kedves néni?

2. Persze, majd minden darab tojás mellé meghallgatom a reumáját.

3. Ha mást nem vesz, tessék távozni, a raktárba kell mennem, zárom az üzletet!

MODERN VILÁG

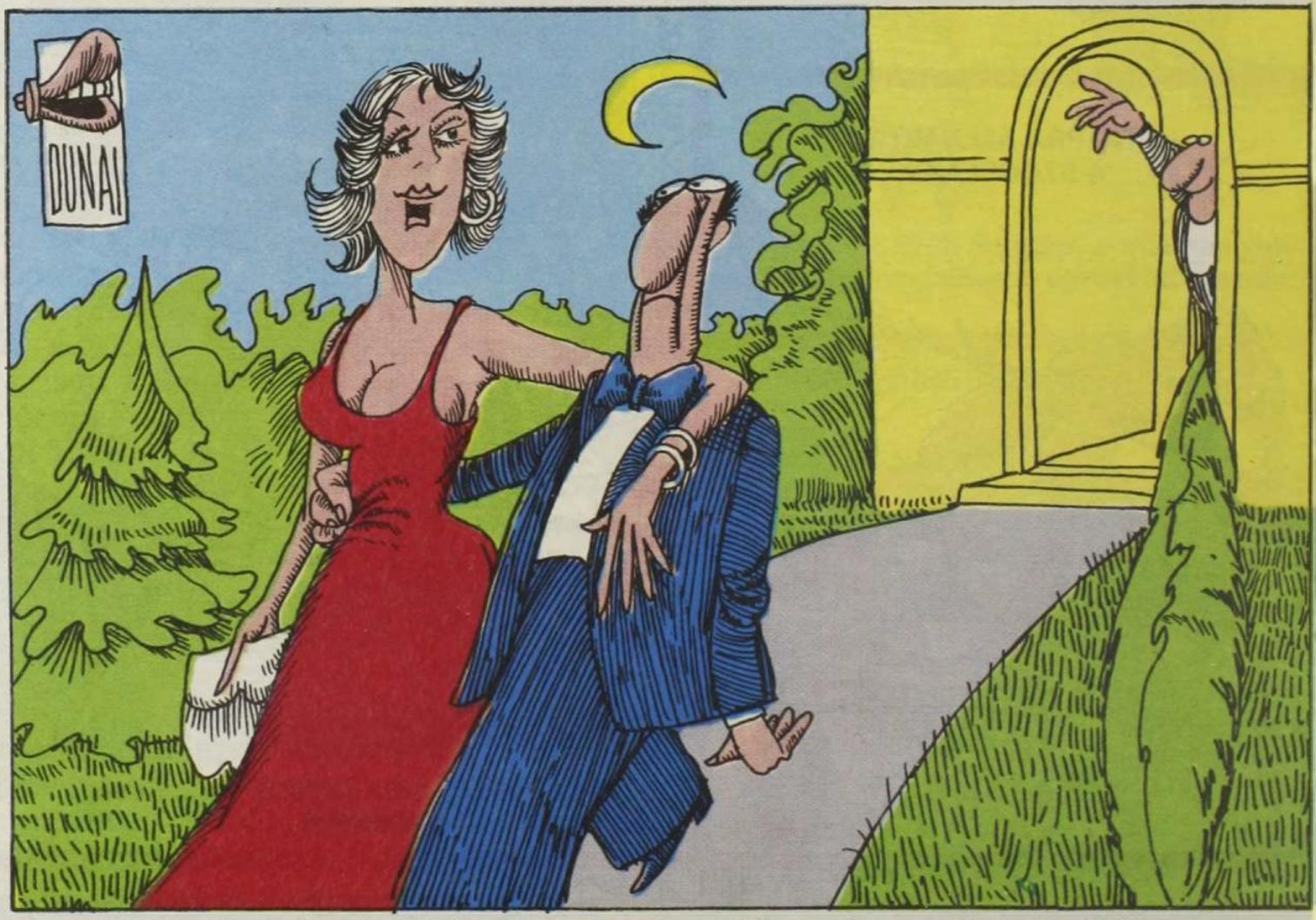

– Ő már szárnyas betéttel repül!

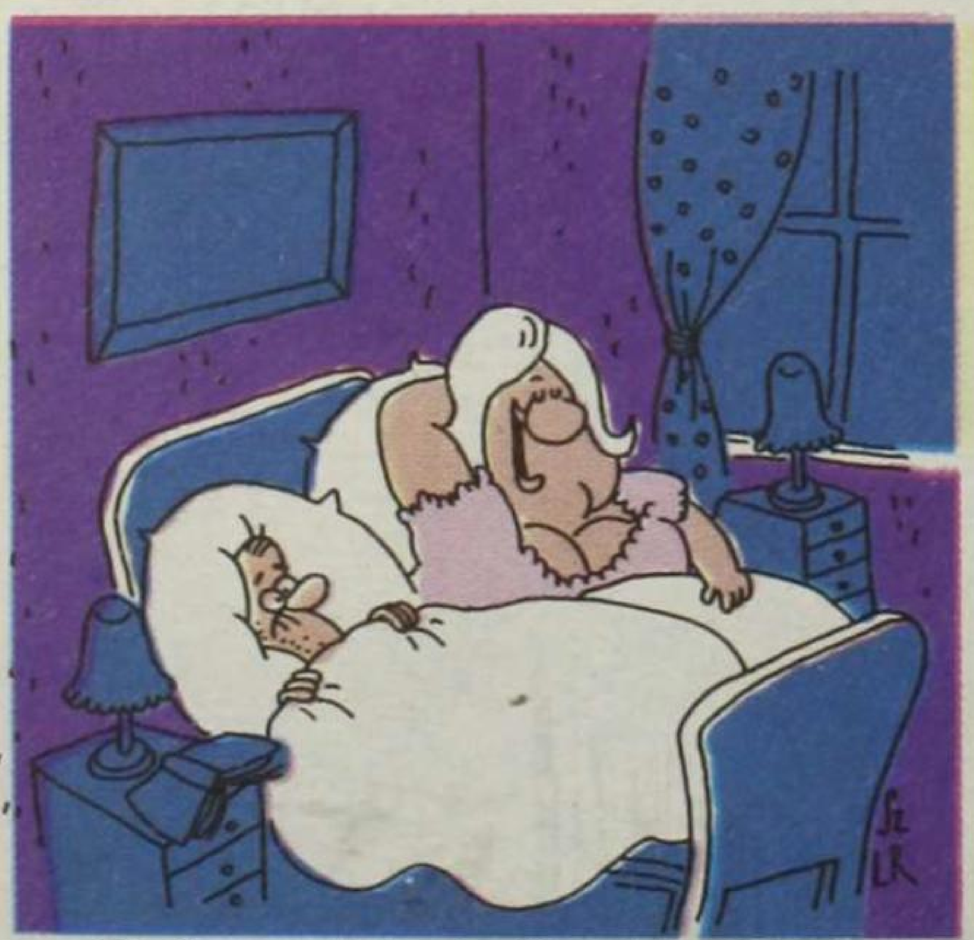
Balatoni idill:

DRÁGÁM, HOGYAN KELL KIKAPCSOLNI EZT A GYEREKET?

NŐI DOLGOK

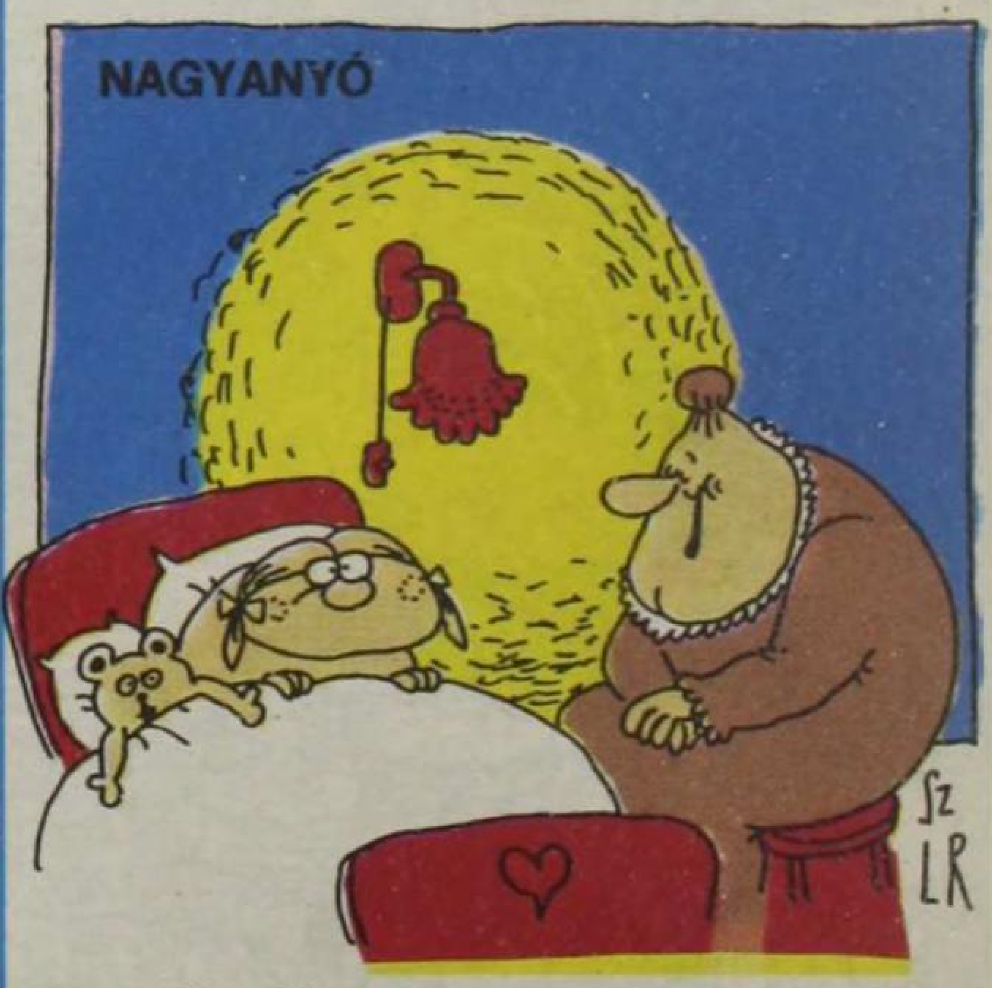
– Remek volt a buli, drágám! Az összes barátnőm pocsékul nézett ki!

– Ezek vagytok, ti, férfiak! Egész nap mosok, főzök, robotolok, és este még szép is legyek?!...

– Mondtam neked, Guszti, hogy a mamák nem mindig tolerálják a kisebbségi véleményt!

– ...és akkor a gonosz Dzsoki, hamm, bekapta szegény Piroskát...

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

KUTRUCZ KATALINNAL,

az MDF országgyűlési képviselőjével

Már húsznál több politikussal beszélgettünk. Mindegyiküknek volt egy azonos panasza: nagyon keveset tud együtt lenni a családjával. Önnél ez aligha áll fenn, hiszen férjével, Kónya Imrével együtt foglal helyet a parlamenti padsorokban.

– Márpedig a mi esetünkben is így van. Látjuk ugyan egymást az ülésteremben, de beszélgetésre ritkán van lehetőségünk. Nem is szólva a hétvégekről, amikor ő dolgozik, vidékre jár – én meg otthon mosással, vasalással, főzéssel töltöm a „szabadidőmet". A családot el kell látni.

– Előfordul-e, hogy szavazáskor más gombot nyom meg, mint a férje?

– Igen, megtörtént már nem is egyszer.

– És ebből nincs családi perpatvar?

– Szó sincs róla. Egyes kérdésekben mindegyikünknek megvan a saját véleménye.

– Sorozatunk címére utalva: van-e a politikának humora?

– Kellene, hogy legyen. De a politikusoknál ugyanaz a helyzet, mint bárki másnál. Van akinek van humora, van akinek nincs. Csakhogy az elmúlt évek hajszája megkoptatta a humorunkat. Halálosan fáradtak vagyunk, tizenhat órát dolgozunk naponta. Ez nem panasz, csupán ténymegállapítás.

– Azért szívesen vállalná még négy évig, nem?

– Nem. Különben sem tartom magam politikusnak. A parlamentben politikusoknak kellene ülniük, akik munkáját szakértők seregének kellene támogatnia. Ez a nyugati parlamentekben így van. Nálunk... marad maga a képviselő...

– A világban mégis kevés olyan parlament akad, ahol ennyi idő alatt ennyi törvényt hoztak volna tető alá.

– Ez igaz, csakhogy ezek többsége nem új törvény, csupán törvénymódosítás volt. Sokkal több új törvény kellene. Nyugaton négy-öt, néha nyolc-tíz év is kell egy új törvény előkészítéséhez. Ehhez képest mi valóban sokat hoztunk. Például nálunk nem voltak önkormányzatok. Néhány hónap alatt kellett megalkotni a rájuk vonatkozó törvényt.

– Mégis sok bírálat éri a törvényhozást.

– Ez természetes. És ellenzéki oldalról könnyű bírálni. Mi talán nem szeretnénk, ha magasabbak lennének a nyugdíjak, kisebbek a terhek? Talán mi nem szeretnénk, hogy ez az ország boldog és megelégedett emberek tejjel-mézzel folyó Kánaánja legyen? Csak hát a vágyak és a lehetőségek között óriási szakadék tátong. Nekünk az egészet kell látnunk. Nem lehet egyszerre mindent – és mindennek az ellenkezőjét. A lehetőségek nagyon szűkek.

– Nemrégiben bedobták a postaládámba egy ellenzéki párt választási felhívását. Elég korán, hiszen a választásokig még egy év hátra van. Ebben azt ígérik, hogy ha ők jutnak hatalomra, csökkentik az adóterheket és növelik a jóléti kiadásokat.

– Hát ígérni lehet ilyesmit... De azt még senki sem tudta megvalósítani, hogy kevesebb bevételből többet adjon ki.

– Ha már a bevétel-kiadásnál tartunk, engedjen meg egy kényes kérdést. A sajtó egy része hónapokon keresztül a Kónya házaspár (feltételezett) jövedelmén csámcsogott.

– Mivel két képviselő pontosan kétszer annyit kap, mint egy, a mi fizetésünk a duplája annak, amit egy képviselő keres.

– Gyanítom, hogy inkább azok a nagy keresők, akik képviselői munkájuk mellett eredeti foglalkozásukban is tovább működnek.

– Nem szeretek mások pénztárcájában turkálni, de ez így igaz. Mi, vagyis Imre és én sehol sem vagyunk igazgatósági tagok, vállalkozásokban, káeftékben sem veszünk részt, pedig ilyesmire minden frakcióban számos példát tudnék mondani... De ez mindenkinek magánügye. Mindössze annyi van, hogy én továbbra is tanítok az egyetemen. Azt teszem, amit vállaltam: részt veszek a jogalkotásban, és pihenésként bejárok az egyetemre tanítani.

– Két gyermekük van. Mennyi idősek, és hogyan viszonyulnak a politikához?

– Tizenhat az egyik, húsz a másik, és egyáltalán nem foglalkoznak politikával. Úgy is mondhatnám, politikamérgezésük van. Megunták azt is, hogy állandóan cseng a telefonunk. Egyszer sógornőm telefonált, és kisebbik gyermekem hangját hallotta: „Itt a Kónya család üzenetrögzítője. Kérjük, hogy a sípszó után..." Mire sógornőm közbeszólt: „Ne hülyéskedj, nincs is üzenetrögzítőtök!" Mit tehettünk? Vettünk egy üzenetrögzítőt...

– A parlamentből nincs egy vidám története?

– Várjanak csak!... Megvan! A Parlament épületébe történő belépést belső ügyviteli szabályzat korlátozza. Ezt nem a képviselőtestület hozza, ez amolyan belső ügyviteli rend. Amikor megkezdtük a munkánkat, egyikünk sem ismerte, honnan a csudából ismertük volna. Már több hónapja működött az új Országgyűlés, amikor kiderült, még mindig a régi beléptetési rend van érvényben, amelyben szerepel, kik azok, akiknek belépéskor nem kell a képviselői igazolványukat felmutatni, tehát akik igazolvány és külön belépő nélkül szabadon járkálhatnak ki-be. A pontos listára már nem emlékszem, de az MSZMP főtitkára állt a lista élén... Ez azt jelenti, hogy a jelenlegi parlament már rég működött, amikor Thürmer Gyula volt az a kivételes személyiség – többek között –, aki elvileg bejöhetett volna az épületbe, csak úgy...

GALAMBOS SZILVESZTER:

SZILÁNKOK

ANYAI SZÍV

– Fiacskám, hidegek már az éjszakák. A bankrabláshoz vegyél fel jégeralsót.

AZ OK

– Maga miért nősült ötször?
– Álmatlanságban szenvedek, de a nászéjszakám után mindig jól alszom délig.

TENYÉRJÓSNÁL

– Uram, legalább megmosná a kezét, mielőtt jósoltat velem.

MAGYARÁZAT

– Mondja, miért iszik annyit?
– Egyetlen ismerősöm sincs, és tudja, az ember az elvonókúrán mégiscsak társaságban van.

KOROM

– Sok bajom van a korommal – mondta a kéményseprő.
– Nekem is – mondta az idősödő színésznő.

GARANCIA

– Mondja, ez a gyűrű biztos, hogy arany?
– Biztos. Aki lopta, nagyon becsületes ember.

FÉRFIDOLGOK

– Negyvenévi jegyesség után rájöttem, hogy a menyasszonyom nem hozzám való.

KITŰNŐ ORVOS

– Kitűnő orvosom van! Képzelt betegként mentem hozzá. Egy óra múlva valódi betegként távoztam.

POFON

– Mondja, uram, miért pofozta fel a gyerekemet?
– Nekem nem adatott meg, hogy saját gyerekre pazaroljam a szeretetem.

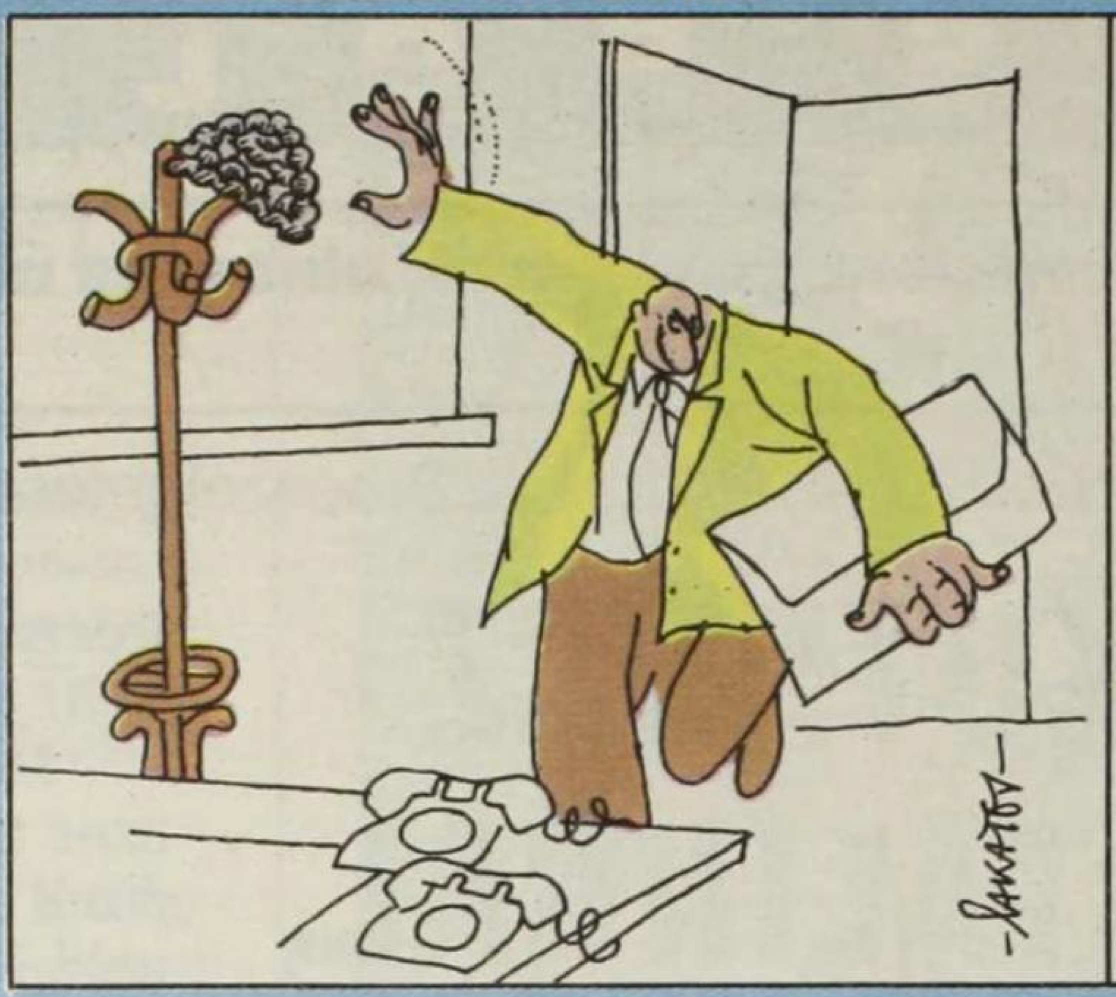
ZENEISKOLA

– Azok az idők elmúltak. Ma már bárkit felveszünk halláskülönbség nélkül...

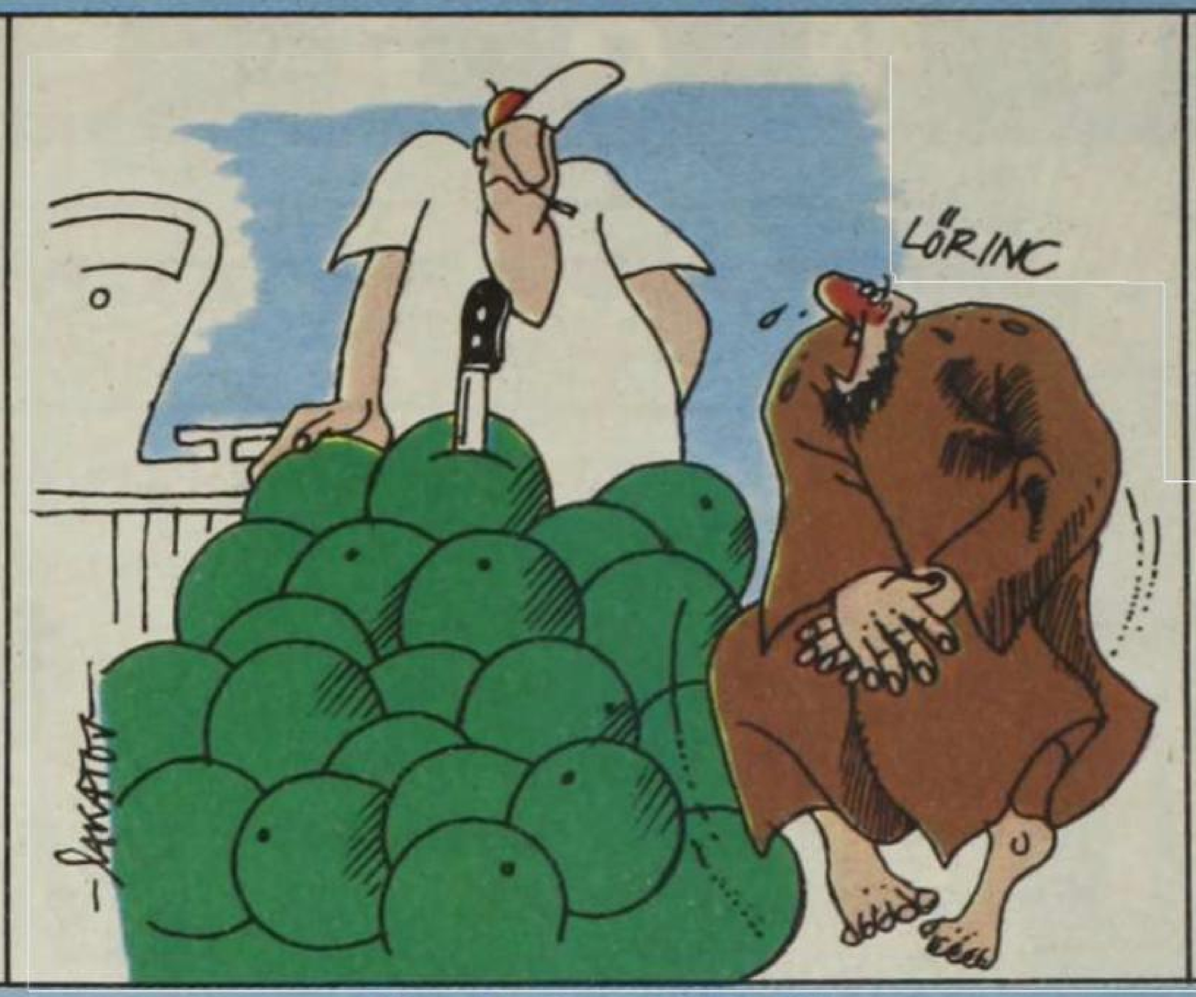
RÉGI VICC

– Magának miért nincs órája?
– Nincs szükségem rá. Ha például éjszaka tudni akarom, mennyi az idő, kiállok a folyosóra és szájharmónikán szép hangosan eljátszom a „Harminckettes baka vagyok én" című szerzeményt. Mindig akad egy lakó, aki dühösen rámkiált:
– Ki az a barom, aki éjjel félhárom után öt perccel szájharmonikázik?!

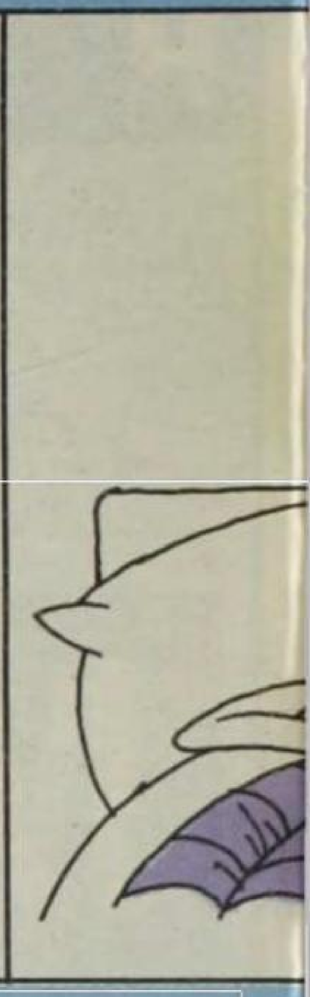
SZABADSÁG UTÁN

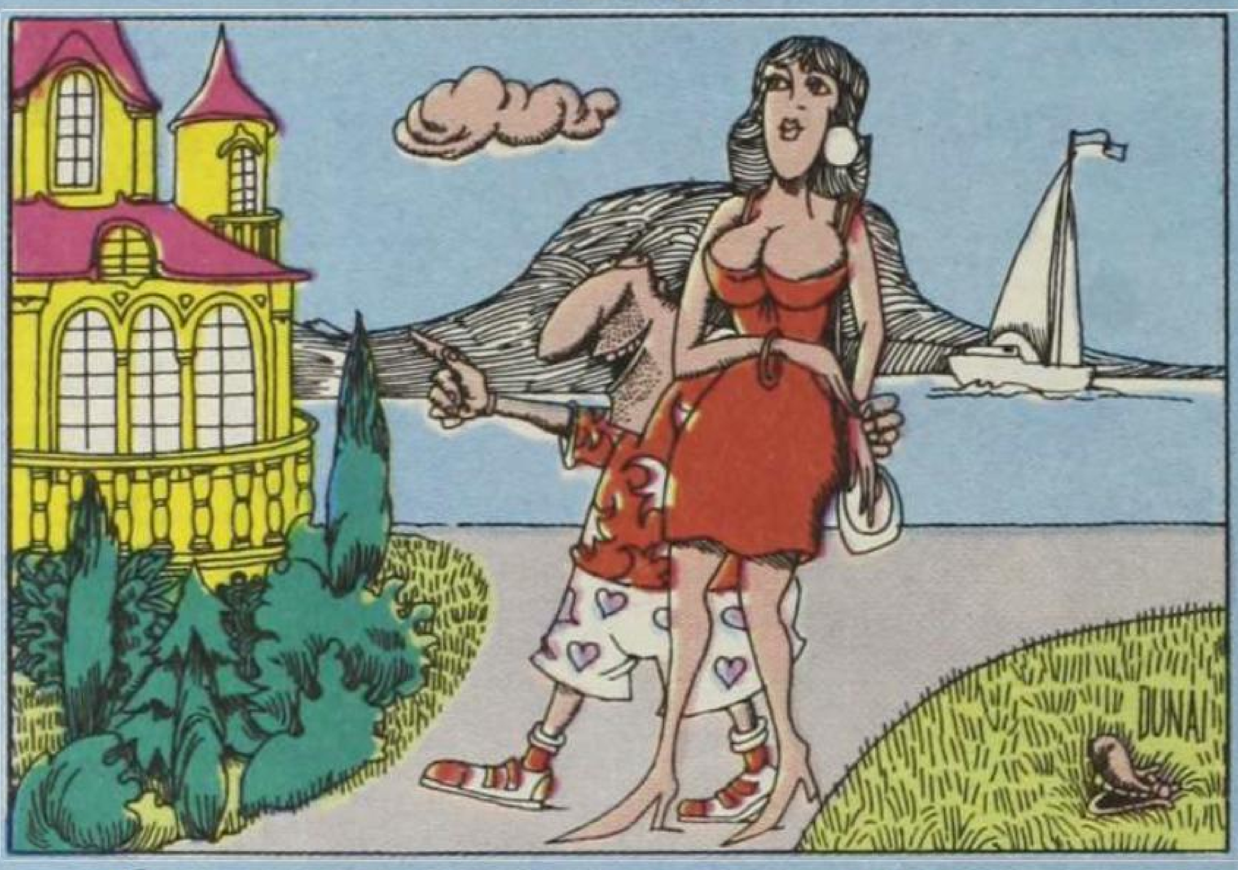
SZEZONVÉG

– Kezdhetem végre?!

BALATON

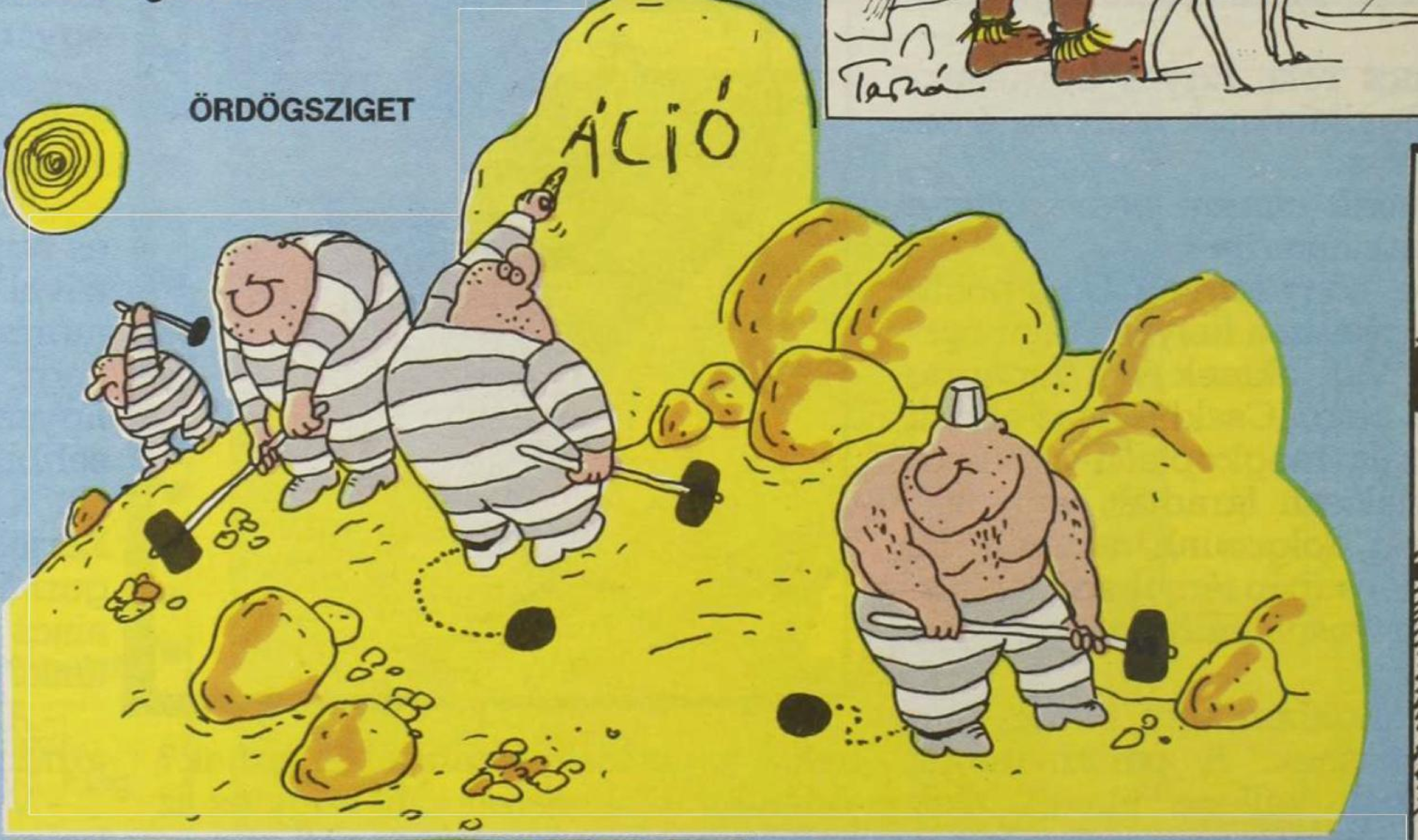

– Úgy tudom, hogy a szomszéd büfés ötévi veszteségből vette.

KIÁRUSÍTÁS

ÖRDÖGSZIGET

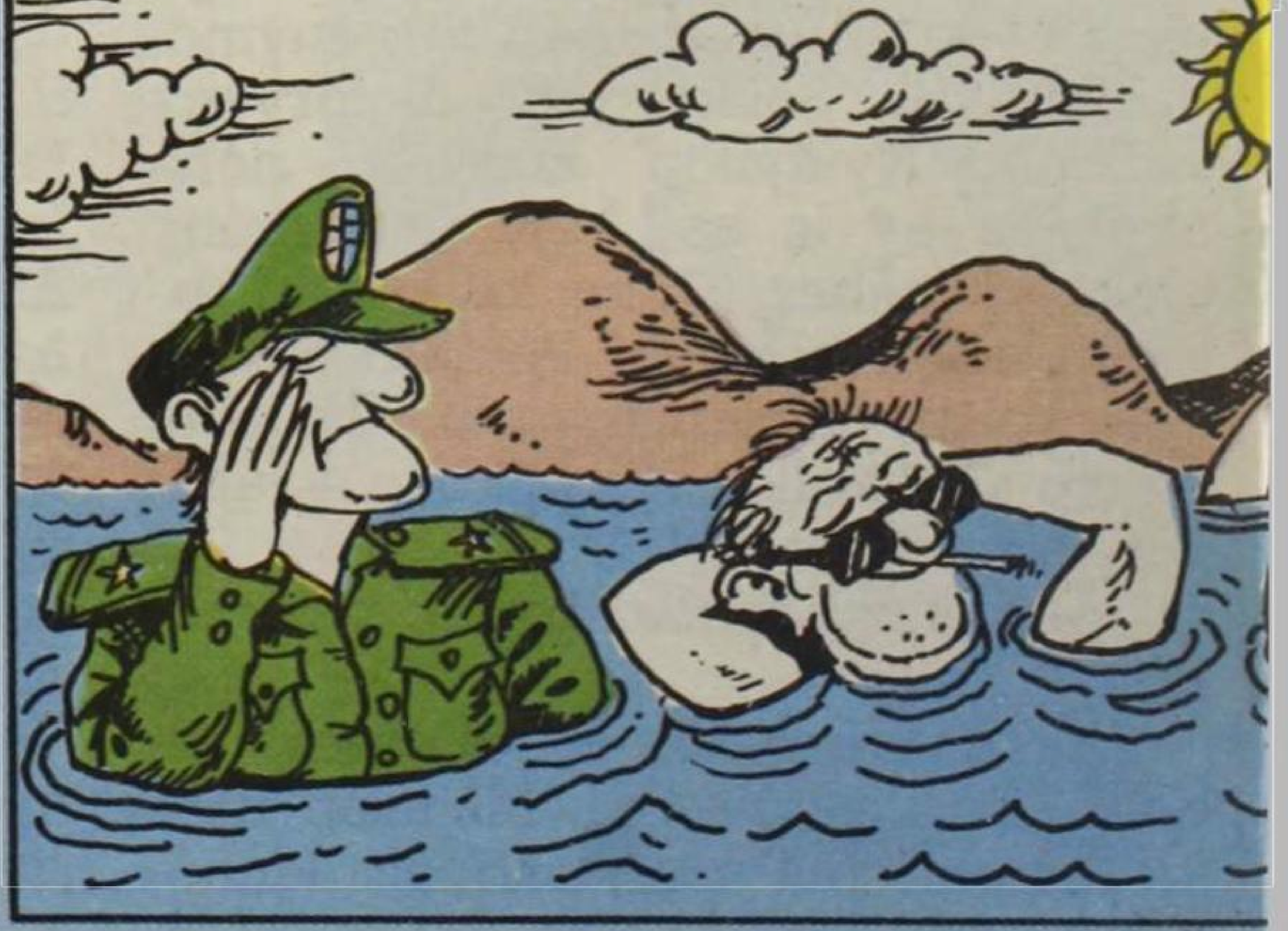

– Hát nem csodálatos, Géza?

NYÁRI VÁSÁR

– Igaz, hogy néhány számmal nagyobb a bugyi, de ennyiért bőven megérte!

NYARAL A PARLAMENT

Fontos személyiség

I SZEZON

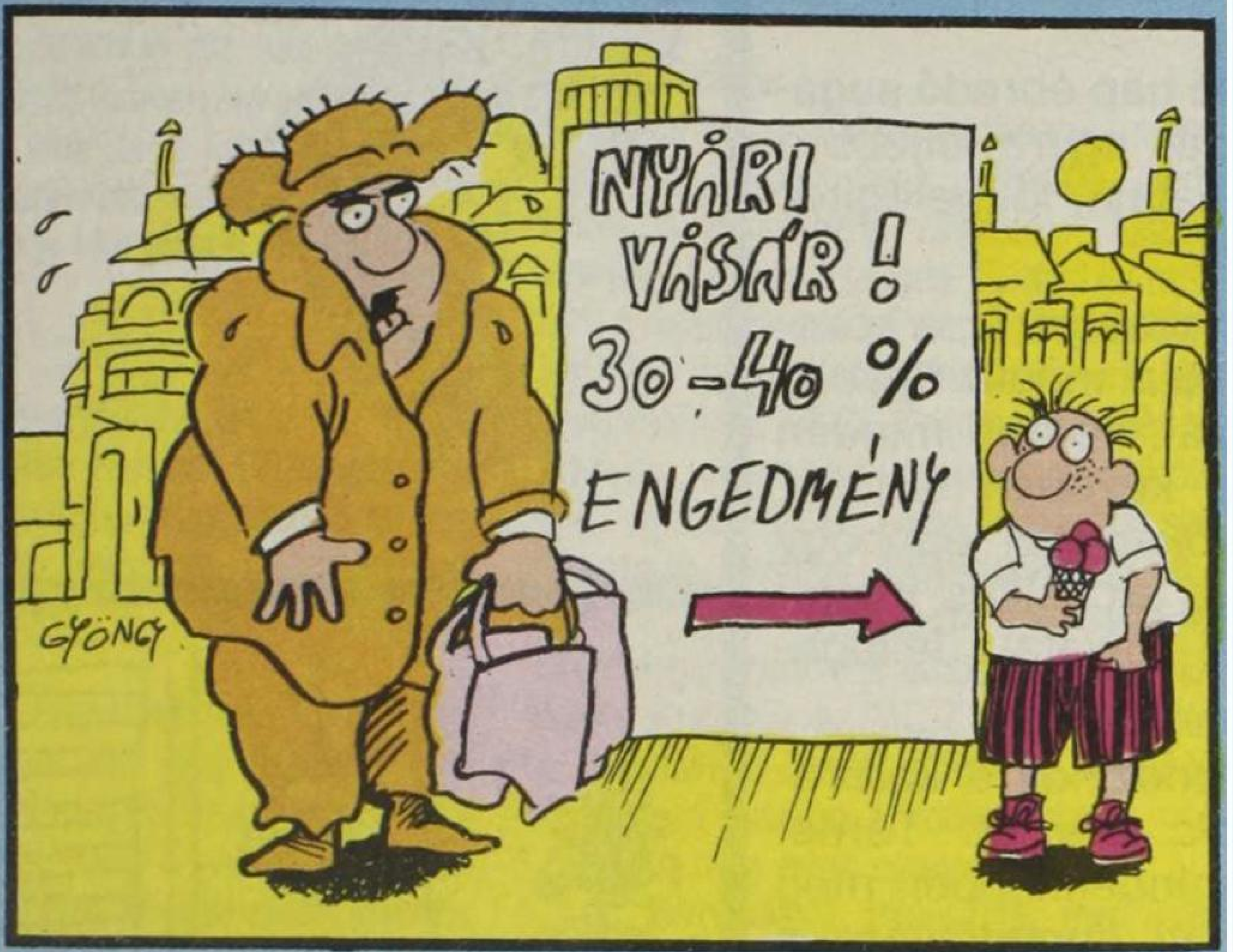

zony álma.

NYÁRI TÉVÉ

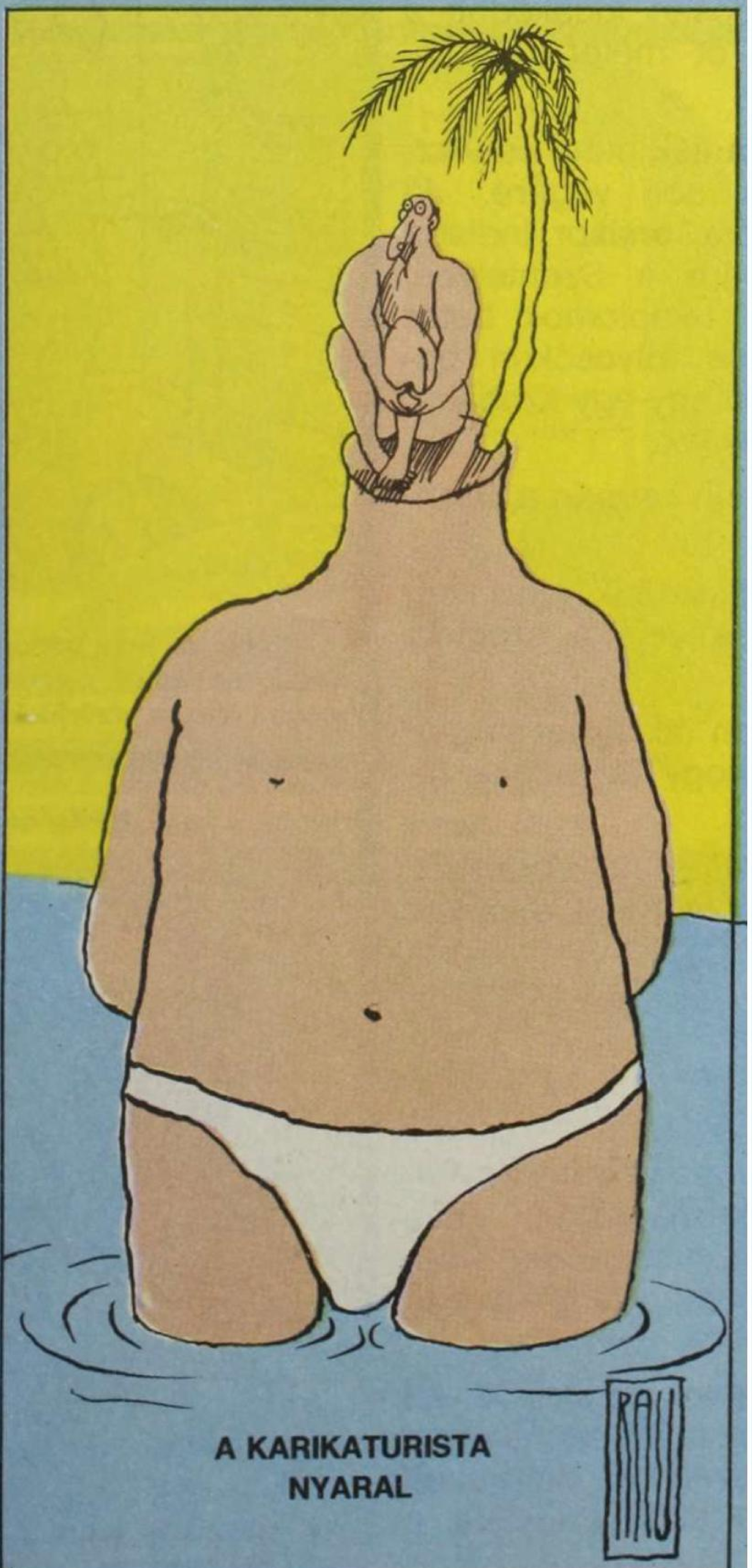

– Ez az én formám! A téli vásárt láttam meg előbb.

A KARIKATURISTA NYARAL

ALFÖLDI IMRE:

Vancikk gyártás

Tudósításokat olvasunk, interjúkat hallunk és látunk a rádióban, illetve a tévében: miképpen akarnak a gyártócégek, káefték, kisvállalkozók „javítani a hiánycikk-gyártáson”, szabadpiacos szép hazánk polgárainak örömére.

Sehogyan se értem, miért kellene nálunk újabb hiánycikkeket gyártani, mikor így is elég sok van belőlük? Tanúsítják vasedény-, alkatrész- vagy elektromos háztartási készülék boltjaink csakúgy, mint a csemegeüzletek, cipőboltok, gyógyszertárak.

Na, de ha a nagyipar, kisipar nem, akkor majd én! Tanulmányozva a hazai valóságot, bejegyeztetek egy kft.-t, amelyik egy kicsiny de honfiúi lelkesedéssel működő vállalkozásként, további hiánycikkek előállítása helyett, vancikk gyártással és ellátással foglalkozik. *Vancikkgyártó Kft.!* Mert hiánycikk, ugyebár, eddig is volt elég, leszcikkekről is eleget olvasunk, végre foglalkozzék valaki olyan vancikkekkel is, amelyek voltak, lesznek, de most nincsenek, lejárhatjuk a lábunkat utánuk.

Alaposan fölmértem a hazai piacon, mi az, ami van, és mi az, ami nem van. Ennek alapján tervezek. Akad, ami úgy jelenik meg a piacokon, mint a népmesében: hol van, hol nem van. Ahol netán előfordul, az többnyire külföldi bóvli, és nagyon drága. Ahol nincs, ott sokkal olcsóbb. Mindez a szakszerű vizsgálódás (marketing, lízing, puplining stb.) azt eredményezte, hogy sürgősen elindítom a kft.-ben a vancikk gyártást. Persze, elvileg.

Mert gyakorlatilag az a büdös nagy helyzet, hogy a legtöbb vancikkhez *hiánycikk* a nyersanyag, az alkatrész, meg a cugehör, szittyanyelven szólva. Arra viszont nem vagyok berendezkedve, hogy a hiánycikkek nincseit én magam vanokká alakítsam át. Nem kifizetődő. Így aztán a vancikk gyártás egy kicsit még nálam is akadozik, drága a starthitel is a banktól, mifelénk sok pénzért adják a sok pénzt. A kevés meg, ugye, kevés.

Már azért én is nyilatkoztam a sajtóban, hogy vancikkekből év végéig, de legalábbis a jövő év végéig, esetleg a század végéig elegendőt gyártunk. Lesz a shopokban shopminden, megfizethető áron. Amellett vállalkozásom működése révén csökken majd a munkanélküliség is, legalább két fővel. Nagy eredmény! Az egyik csökkent munkanélküli én leszek. A másikat akkor tudom majd fölvenni, ha kicsit beindul az üzlet, és a vásárlóközönség is beindul az üzletbe. Addig ígérgetünk mi is, mint mások. És nem omlik le a mennyezet! Merthogy helyiség még nincs. Rettentő drága, így hát egyelőre a szabadban dolgozunk. Ez csökkenti a költségeket, mert nem kell szellőztető berendezésről gondoskodni, ingyen fúj a szél, amennyit kell. Legalábbis reméljük, hogy ingyen, a kormány megígérte. A nap is ingyen világít, a napelemhez is lesz majd elem, addig ahol látom, elemelem.

Az érdeklődés meglepően nagy. Máris sokan kérdezik, *mi van?* Még nincs semmi, de behunyt szemmel is bizakodva nézek a jövőbe, és az olyan fényes, hogy ha csak úgy belepislantunk, elvakít. Több országos napilapban is fölhívtam a fogyasztók figyelmét leendő vancikkeinkre. Ezért állíthatom, hogy máris *van cikk*. Az újságokban. Sajnos, a várt hiánypótló vancikkek egyelőre továbbra is hiánycikkek, de már hasad a hajnal! Csak úgy reped! *Jövőre* mindent megoldunk. Ám az a baj, hogy minden évben *idén* van, ha sikeresen túljutunk is a január elsejéken. Jövőre is csak idén lesz, de mi, a Vancikkgyártó Kft., megígérjük: jövőre már nem lesznek hiánycikkek. Legfeljebb átalakulunk menet közben importcéggé, és importálunk! Vancikkeket! És akkor lesz bőven, ami hiánycikk, több is, mint most. Általában lesz itt minden. És lesz legalább egy *van* is: Ludwig *van* Beethoven!

– Azt hittem, így fel tudlak izgatni!...

A NAGY TALÁLKOZÁS

NINDZSAVÉDEKEZÉS HÁZASSÁG ELLEN

WÉBER TAMÁS:

INDIANA JONES ÉS A VÉGZET TEMPLOMA

(Kalandfilm erős idegzetűeknek)

Hajnalodott. A kelő nap ébredő sugarai komótosan kúsztak egyre feljebb a Nagy Szentély oldalfalain, fölmelegítve a málladozó köveket.

Indiana Jones rejtekhelyéről, a közeli buszmegálló kuckója mögül figyelte az épületet. Lasszóját, készen minden váratlan rosszra, a kezében tartotta. A Nagy Szentély főkapuján épphogy olvashatók voltak az archaikus írásjelek: Önkormányzati Hivatal, félfogadás: 8–16 óráig.

A rettenthetetlen mozihős a karórájára pillantott: nyolc óra öt. Térdei megremegtek. Ma mindenképpen meg kell szereznie építési engedélyére a Szentesítő Pecsétet. Az utcán kígyózó sor mellett óvatosan lopakodott a bejárat felé. Még öt méter, három, kettő...

Acélos karok ragadták meg, és viszszapenderítették a sor végére. Jó ebédhez szólt a nóta, amikor Indiana Jones belépett végre a Szentélybe. A maya és azték templomok bátor kutatója félhomályos folyosókon bolyongott, be-benyitott egy-egy szobába, ám rendre *eltanácsolták*.

– Kérem szépen, én csupán a Szentesítő Pecsétet...

– Nincspecsét, nincsidőnk, nincskedvem – *nincselkedtek* vele a szentély (f)elkent papjai.

– Ne hadonásszon itt avval a papírral! Nem látja, hogy itt munka folyik?

Indy ijedten hátrált ki a Szentélyből, s odakint uccu, futásnak eredt, ahogyan csak a lába bírta.

•

Peru, fél év múlva:

Amikor Indiana Jones óvatosan félrehajtotta az embermagasságú páfrány zöldellő szárait, szeme elé tárult az utolsó inka istenség, Pacalnakvette faragott bálványszobra.

Végre itthon vagyok, sóhajtott fel boldogan Indy, majd rutinosan elhajolt a sűrű bozótból kivágódó mérgezett nyílvessző elől, és szájoncsókolta a ráugró királytigrist.

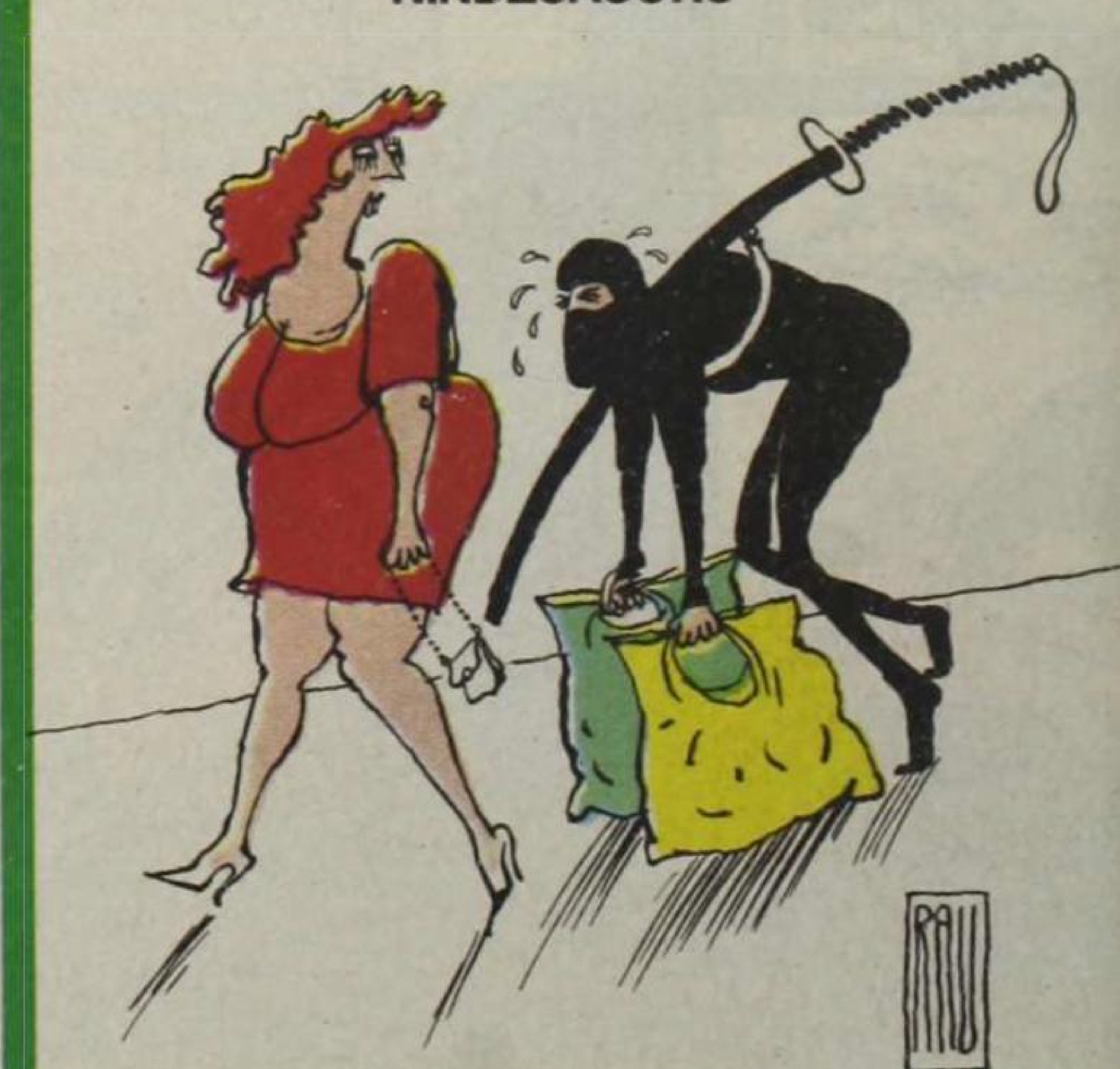
BALOS NINDZSA

– Papa, én nem bánom, ha megint akciófilmet nézel, de igérd meg, hogy utána nem kötsz megint bele a bőrfejűekbe.

NINDZSASORS

– Egész nap ugrálsz, mint egy majom, most meg nyavalyogsz...

WALTER BÉLA:

HÁROM FOCI

A MÁGUS

Nem tehetek róla, imádom *ezt* az ördöngős Haller téri vagányt, ezt a pálya-széli zsenit. Imádom, mert hisz önmagá-ban, mert néha *abból* is aranyat csinál, mert időnként bődületes marhaságokat nyilatkozik. Ráadásul állandóan szidja a bírókat. (Mert nem tud veszíteni.)

Nyaralt éppen – rövidnadrág, elöl az nghasítékba akasztott napszemüveg, egyéb gyanútlanságok –, amikor az MLSZ nagyhirtelen *bekábelezte.* Ő meg aláírt, szeme sem rebbent, hiszen annyi minden papírt tesznek az ember elé, tudjuk, tudjuk.

A Mágus ismét szövetségi kapitány lett, Puskás Öcsit váltotta a kispadon. Ősszel *ledirigál* két tétnélkülit, aztán...

Vajon mennyi időt adnak neki?

A LEVÉL

Tisztelt ürügyminiszter úr!

Az alsópiszkei Hervadt FC szertárosa-ként – nem kevésbé ürügyszeretőember-ként – egyre fokozódó aggodalommal tapasztalom, ami a magyar ürügyben történik.

Felhívom, ürügyminiszter urat, hogy minden rendelkezésre álló jogszerű esz-közzel lépjen fel magyar ürügyeink javítása érdekében. Ürügyeink népszerűsége, köz-hangulatot befolyásoló szerepük különös figyelmet érdemel. Az ürügytelenség joggal vált ki általános ellenérzéseket, nehezíti az egyesületek – így az alsópiszkei Hervadt FC – gazdasági helyzetét célzó javaslatok kedvező elbírálását.

A magyar közvélemény joggal igényel tőlünk határozottságot, és nem lehetünk a folyamatok tétlen szemlélői.

Kérem, a levelemben foglaltakról tájé-koztassa az illetékeseket, hiszen ez mind-annyiunk közös ürügye.

Őszinte nagyrabecsüléssel:
Wöller Gazsó
(szertáros)

A DÖME

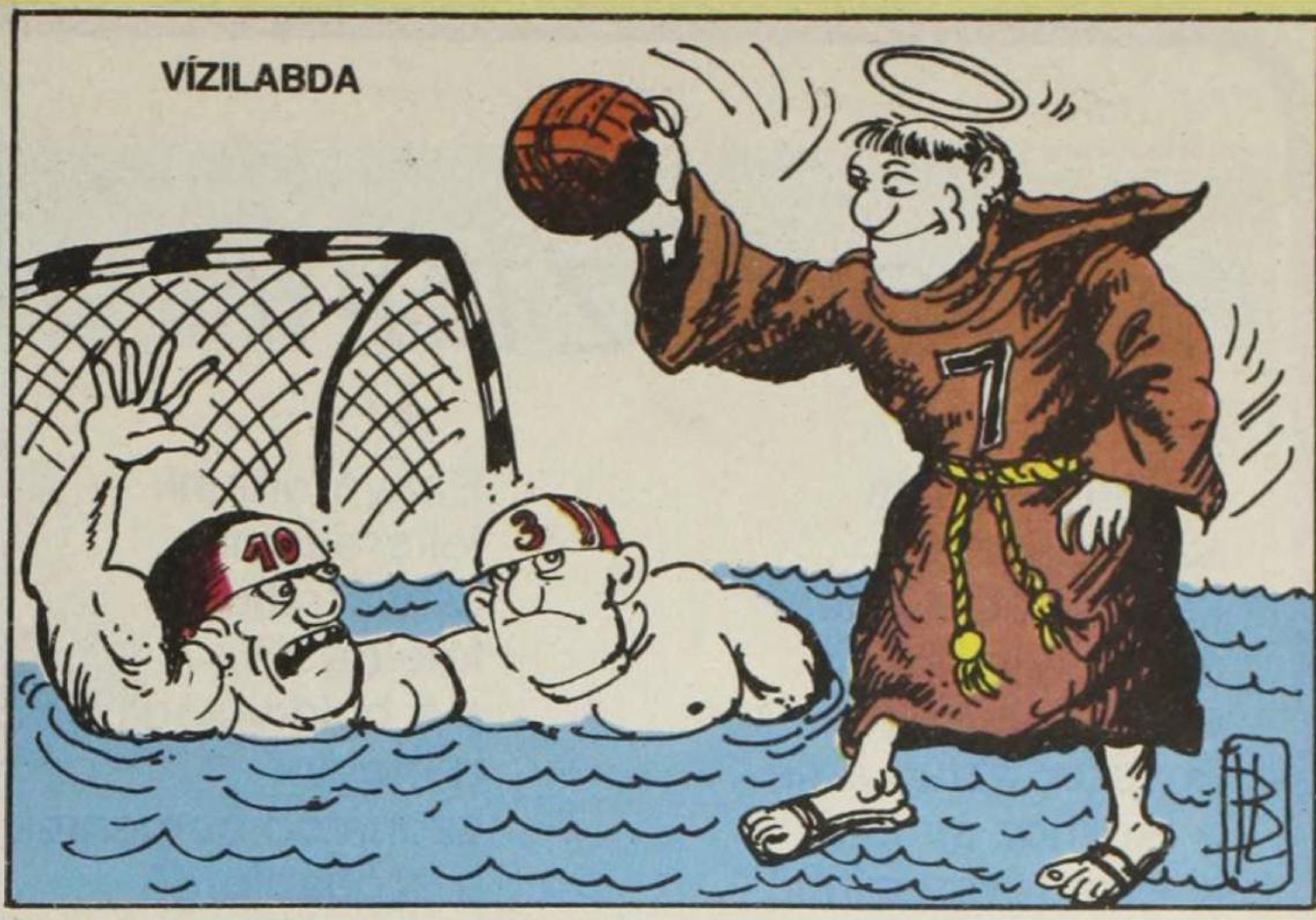
Ludas lapzártánkkor a nagy sorskérdés az, hogy tizenötmillió magyar középpályá-sa tulajdonképpen kié is valójában, s eme szörnyűséges bizonytalanságban ki a lu-das.

Kié a Döme?

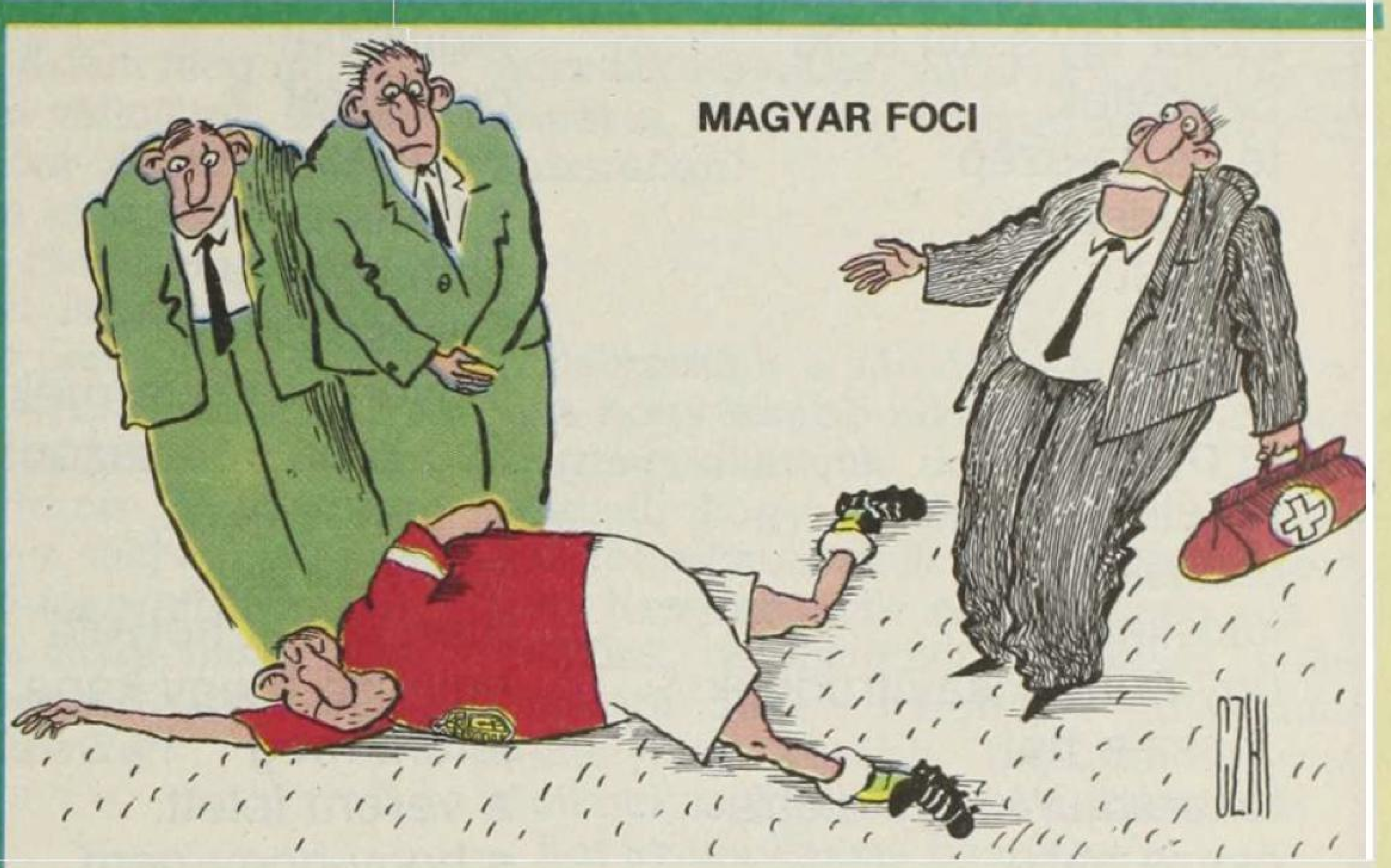
Halványul a nimbusza *olaszban,* mesé-lik, jönne szegény haza a Fradiba, ámde. Eddig a következők *döméztek:* Kispest Honvéd, Ancona, Bologna, Eintracht Frank-furt, természetesen a Ferencváros, s végül, ám nem utolsó sorban mindannyiunk *első mozgatója,* az MLSZ. Szerepelnek még az ügyben: évszámok, tulajdonosi százalé-kok, nemzetközi és hazai átigazolási sza-bályzatok, továbbá negyedmillió amerikai dollár és legfőképpen pedig egy Mercedes személygépkocsi. (Ez utóbbit, nem emlék-szem pontosan, az MLSZ kapta Döméért a Bolognától – vagy Döme az MLSZ-től Bolognáért cserébe, ki tudja már.)

Egyet nem értek csupán:

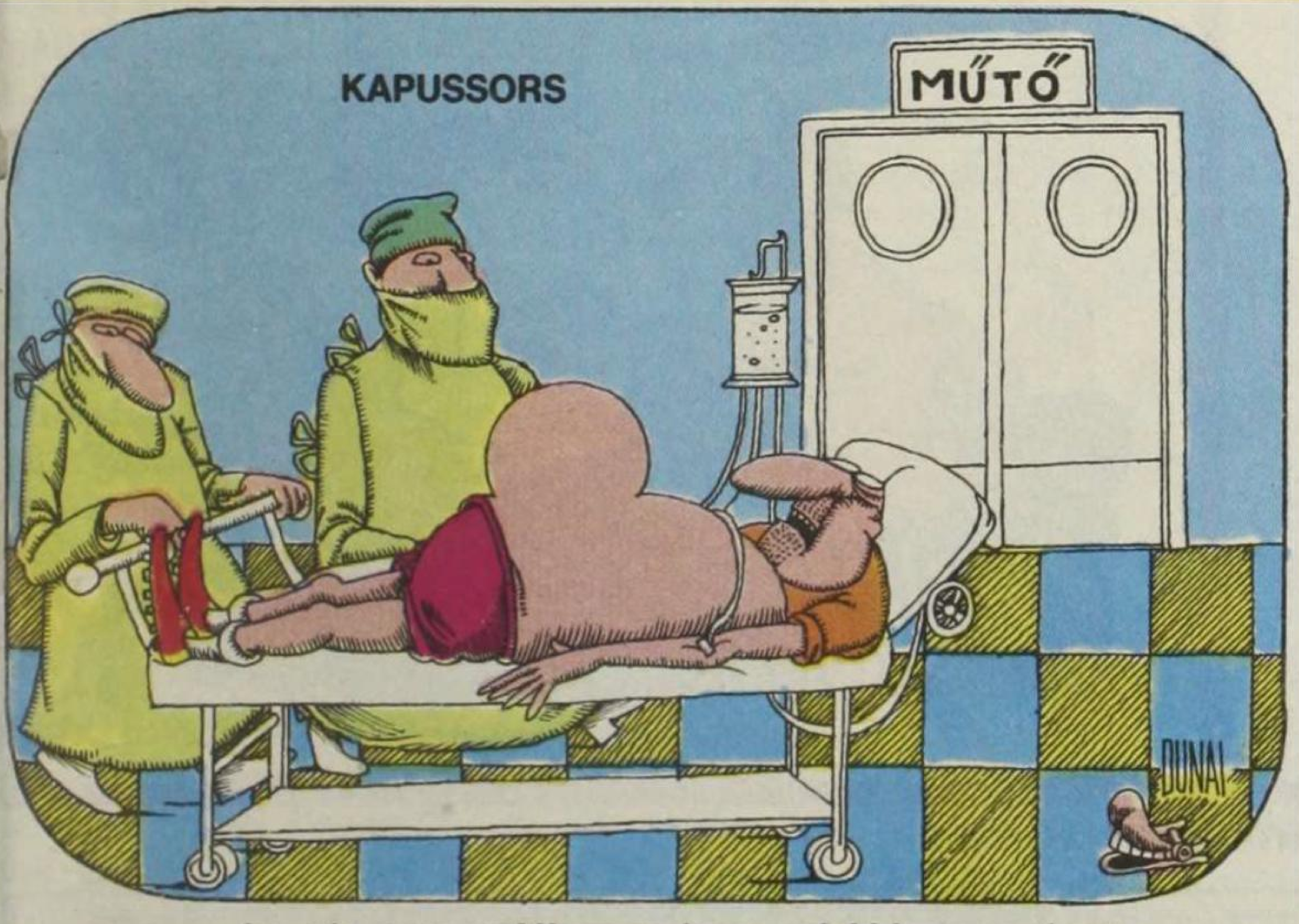
Az Olimpiakosz Pireusznak mér' nem telefonál valaki? Őket ki akarják hagyni a buliból?

– Mondtam neked, hogy erős csapat a Piarista SC!

– Sajnálom, uraim, itt már a tudomány is tehetetlen, azt javaslom, most egy mágussal próbálkozzanak.

– ...és még arra emlékszem, hogy valaki kapura rúgott...

– Kisasszony! Igazán elbűvölő volt az életrajza végén ez a kis cukahara, mégsem tudom titkárnőként alkalmazni!

RENDŐRT MINDEN FOCISTA MELLÉ!

CSERKÉSZBULI

– Gyanús nekem, Béla, hogy miért jelentkeztél a gödöllői dzsemborira!

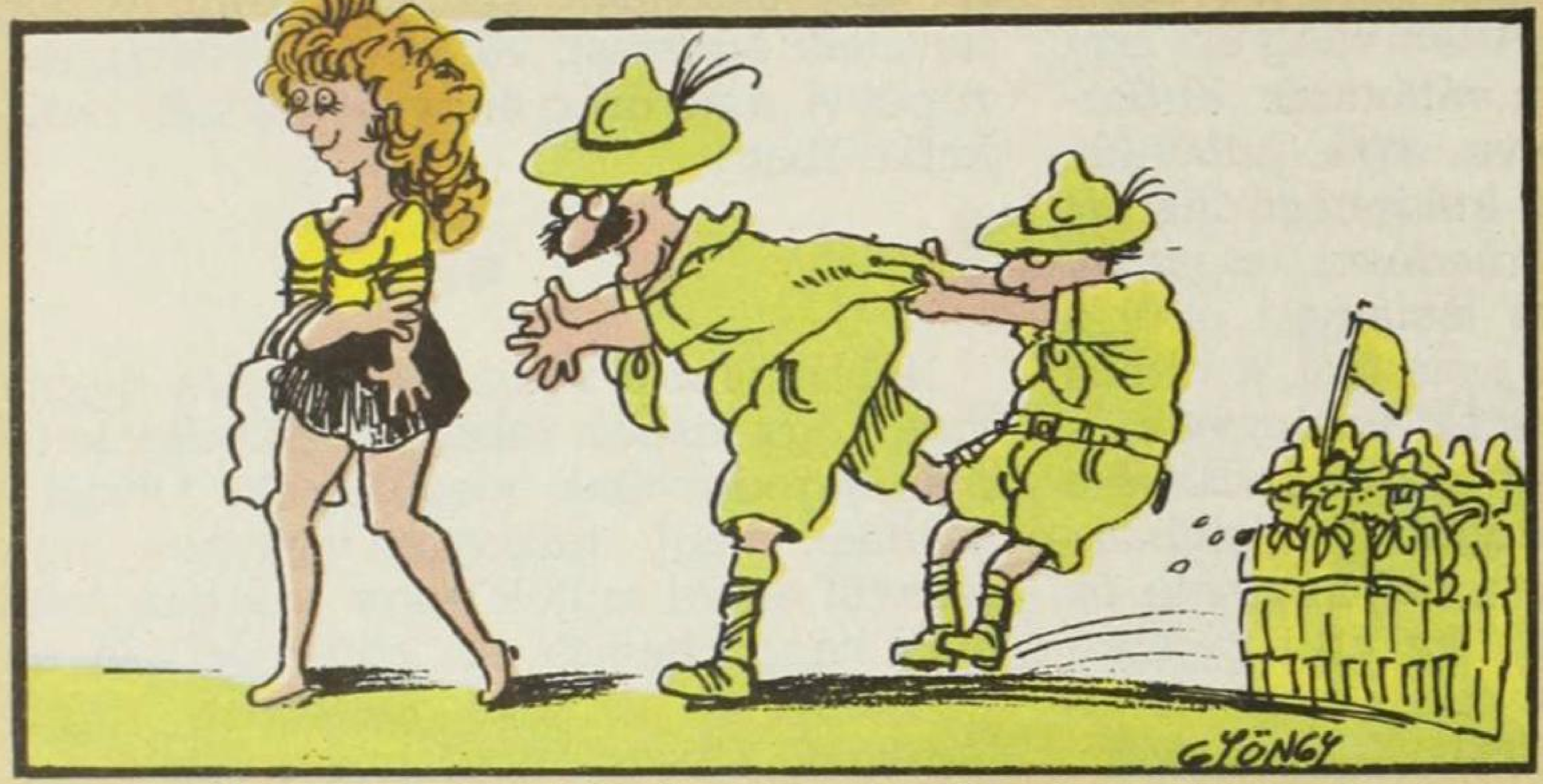
– És követeljük az úttörőmozgalom főkolomposainak elítélését!

RÉSEN VAGYUNK...

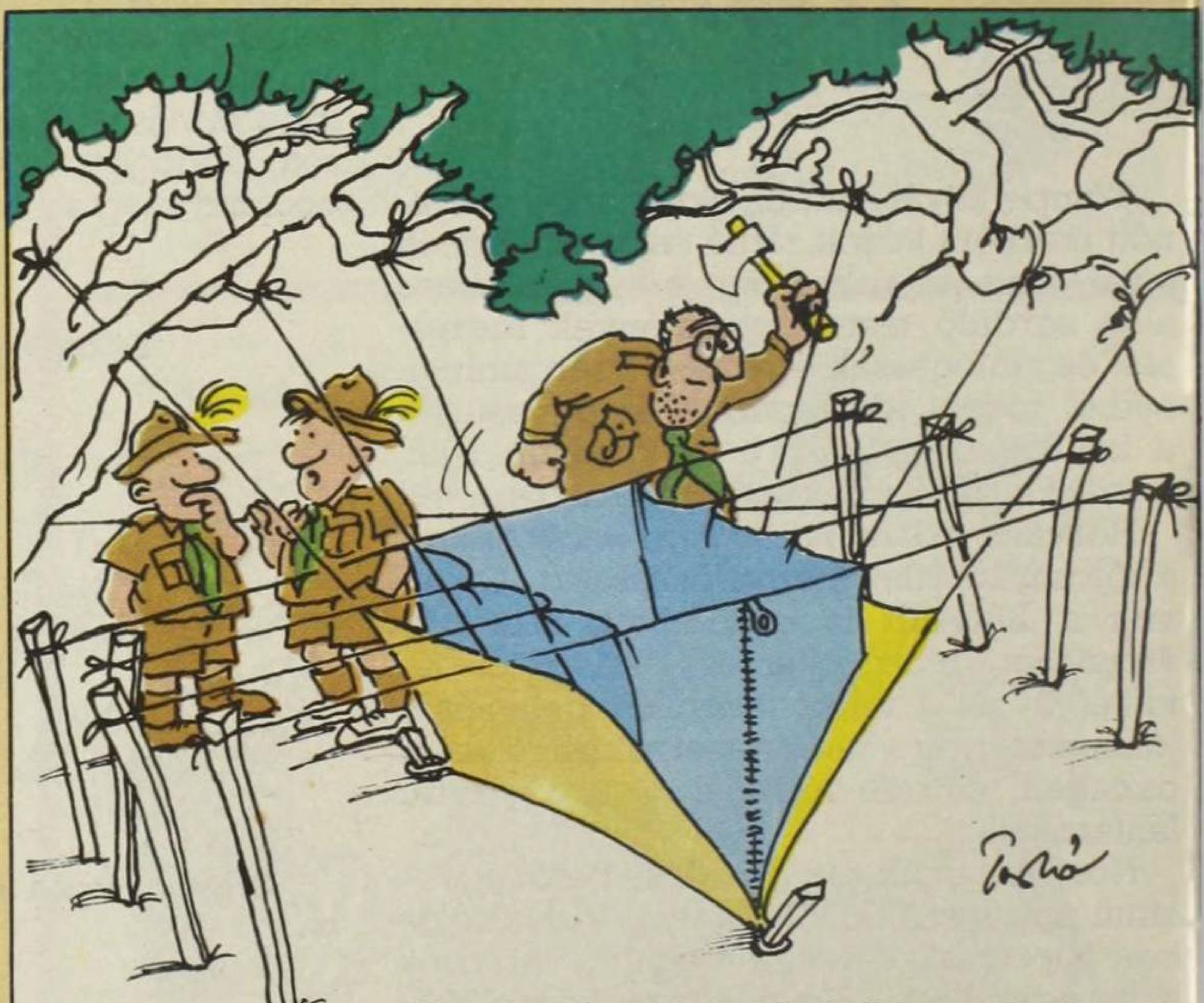
... és szeretettel köszöntjük a gödöllői cserkésztalálkozó valamennyi vendégét, az ifjú- és a még náluk is ifjabb öregcserkészeket!

– Előbb kérem a jelszót!

– Most nem a cserkészés a program, hanem a sátorverés.

– Hagyd az öreget! Azelőtt úttörővezető volt.

BOLHAPIAC

Keresnek: LEGO-t, paplant, plédet, faliszőnyeget, elektromos mákdarálót, kisautót, kisvonatot, az „Új Skorpió" és a „Zene tíz húrra" c. kazettákat, a Ludas Matyi példányait (1970–1980-ig), villanybojlert (120 l-es), játék babakocsit, lovas posztert, táskaírógépet.

Kínálnak: síbakancsokat (39–42-es méretben), vérnyomásmérőt, koronaszivattyút, villanyvasalót, autó csomagtartót, villanymotort (220/180 W-os), téli-nyári gyermekholmit, női ruhaneműt közepes termetre, egy kombinált kisszekrényt, ágyat, négy db széket, szépirodalmi és egyéb könyveket.

•

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 98-as melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Extra-Hír Kft., Budapest-Press Kft., R-Press Hírlap- és Könyvterjesztő Kft., Új Passz Kft., Medvecz és Társa Kft., Bohus Kálmán magánvállalkozó, Zuna László magánvállalkozó.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/32-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

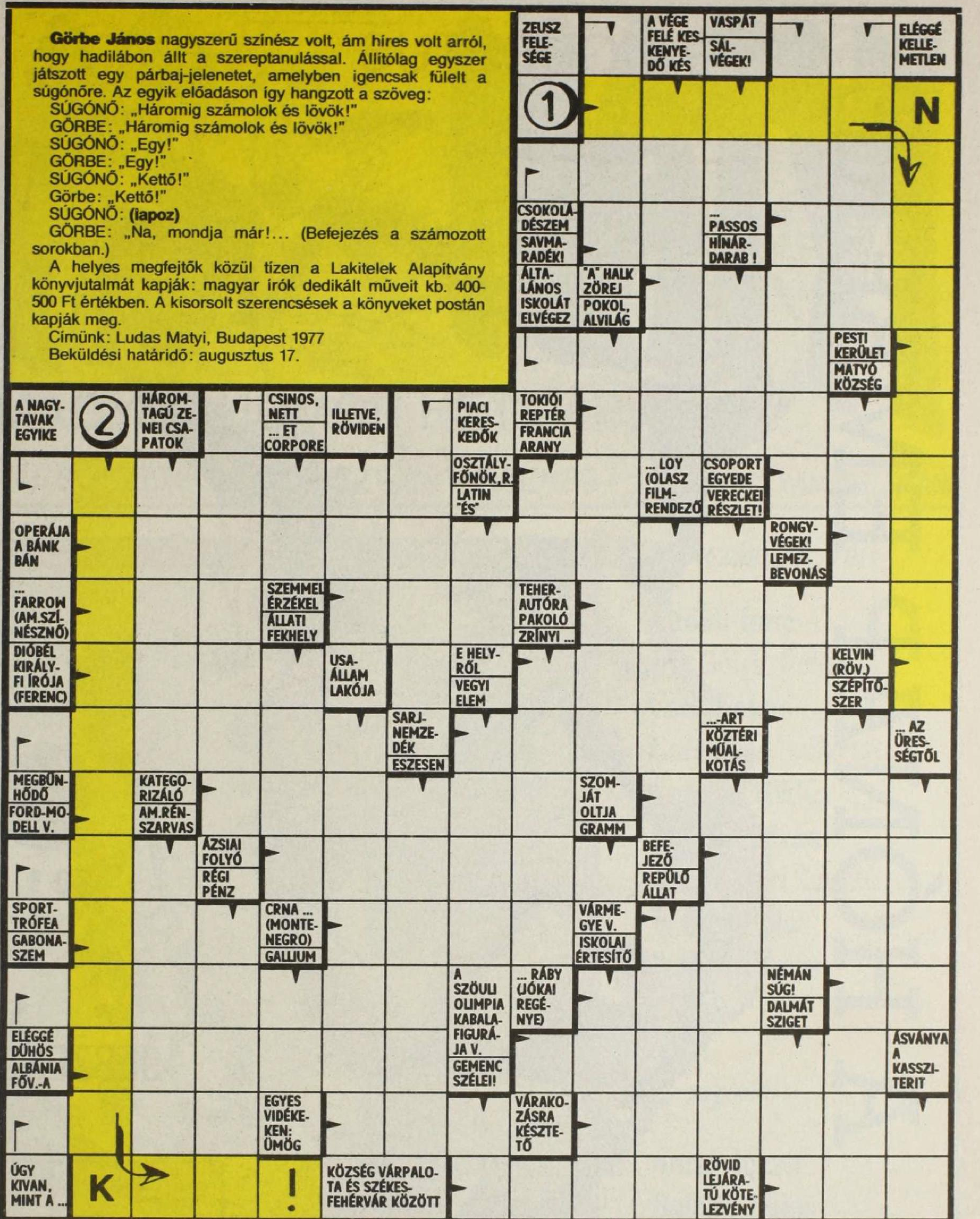
Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles. **Brazília:** Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Görbe János nagyszerű színész volt, ám híres volt arról, hogy hadilábon állt a szereptanulással. Állítólag egyszer játszott egy párbaj-jelenetet, amelyben igencsak fülelt a súgónőre. Az egyik előadáson így hangzott a szöveg:

SÚGÓNŐ: „Háromig számolok és lövök!"
GÖRBE: „Háromig számolok és lövök!"
SÚGÓNŐ: „Egy!"
GÖRBE: „Egy!"
SÚGÓNŐ: „Kettő!"
Görbe: „Kettő!"
SÚGÓNŐ: **(lapoz)**
GÖRBE: „Na, mondja már!... (Befejezés a számozott sorokban.)

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.
Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977
Beküldési határidő: augusztus 17.

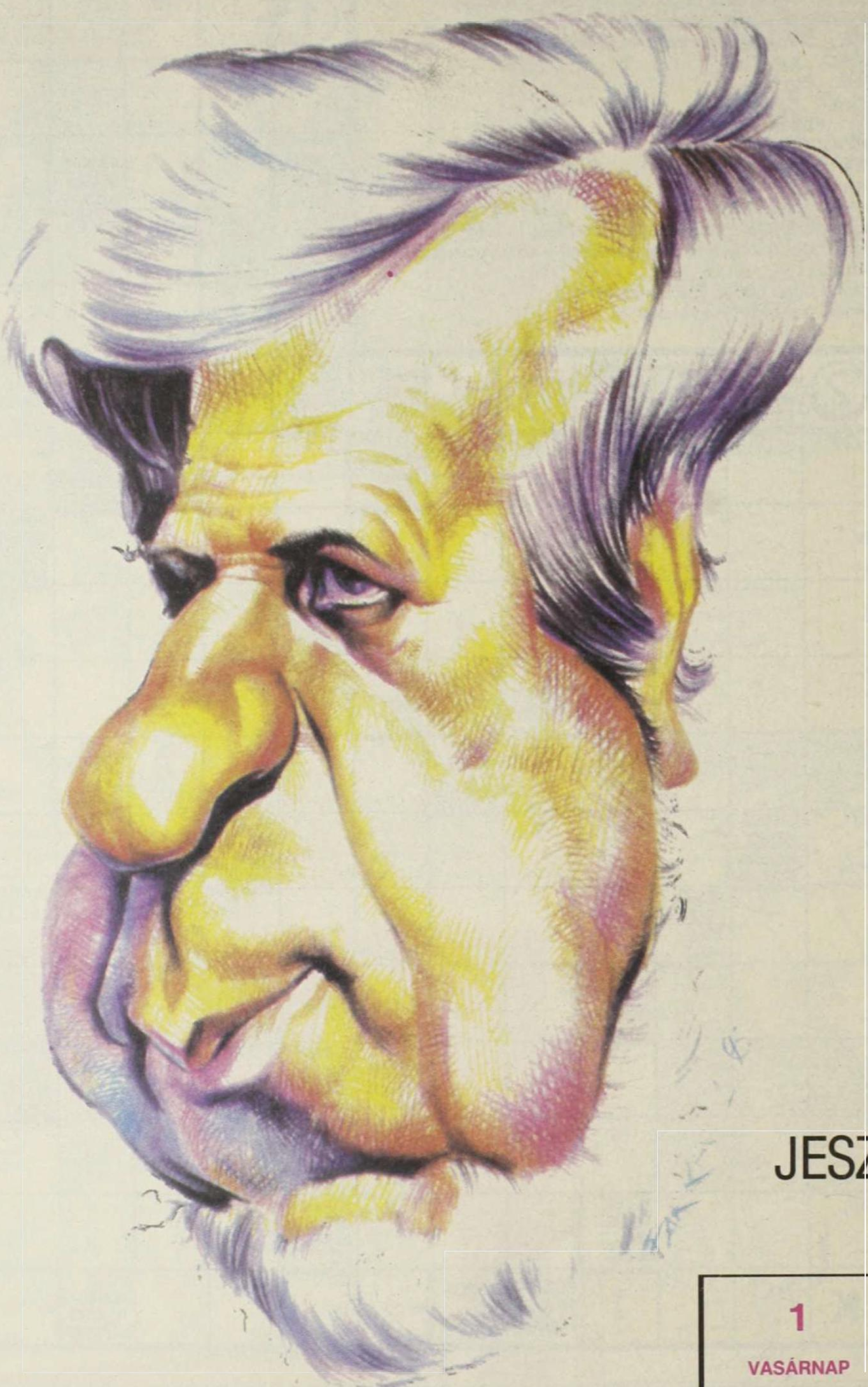
A 29. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„Fogalmam sincs, én Szibériában tanultam oroszul."

Dedikált könyvet nyertek:
Czirják Mihály, 4375 Piricse
Király Sarolta, 2755 Kocsér
Görfi Lajosné, 8658 Bábonymegyer
Béres Tünde, 1112 Budapest
Dr. Mezei Gábor, 7000 Sárbogárd
Révészné, Takács Edit, 7143 Őcsény
Harmatta Artúr, 3534 Miskolc
Lakatos Béla, 7911 Botykapeterd
Argyilán Józsefné, 3300 Eger
Bíró Anett, 4177 Földes

A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

A HÓNAP EMBERE

AUGUSZTUS

Ha igaz a mondás, hogy minden turista az ország utazó nagykövete, a külügyminiszter leejthet a szívéről egy nagy követ: ilyenkor nyáron ugrásszerűen megnő a nagykövetek száma, és ez a minisztériumnak egy fillérjébe se kerül. Jeszenszky Gézát munkája gyakran szólítja külföldre, így nyáron nyilván azzal piheni ki fáradalmait, hogy nem megy sehova. Nem is lenne értelme, hiszen ilyenkor a határon túli magyarok a határon innen vannak, az inneniek pedig túl. Túl az Óperencián – ahogy az ősmagyar turisták mondták, amikor még az Ober Enns vidékén is túl kalandoztak.

Kellemes nyaralást kívánunk a hónap egyetlen itthon maradt emberének!

JESZENSZKY GÉZA

				1 VASÁRNAP	2 HÉTFŐ	3 KEDD
4 SZERDA	5 CSÜTÖRTÖK	6 PÉNTEK	7 SZOMBAT	8 VASÁRNAP	9 HÉTFŐ	10 KEDD
11 SZERDA	12 CSÜTÖRTÖK	13 PÉNTEK	14 SZOMBAT	15 VASÁRNAP	16 HÉTFŐ	17 KEDD
18 SZERDA	19 CSÜTÖRTÖK	20 PÉNTEK	21 SZOMBAT	22 VASÁRNAP	23 HÉTFŐ	24 KEDD
25 SZERDA	26 CSÜTÖRTÖK	27 PÉNTEK	28 SZOMBAT	29 VASÁRNAP	30 HÉTFŐ	31 KEDD

FARKAS LAJOS RAJZA